

TISZTA FÉRFIÚSÁG AZ EGYETEMEKEN

ELŐADÁSOK A SZEXUÁLIS KÉRDÉSRŐL
AZ EGYETEMI IFJÚSÁG SZÁMÁRA

BUDAPEST
A SZENT ISTVÁN-TÁRSULAT KIADÁSA

Ára 1.50 P

TISZTA FÉRFIÚSÁG AZ EGYETEMEKEN

BUDAPEST

A SZENT ISTVÁN-TÁRSULAT KIADÁSA

Nihil obstat. Dr. Nicolaus Tótfőssy, censor dioecesanus. Nr. 6528/1942.
Imprimatur. Strigoni, die 21. Aug. 1942. Dr. Joannes Drahos, vicarius
generalis.

A szerkesztésért felelős: dr. Koszterszlitz József.
Stephaneum nyomda Budapest, VII., Szentkirályi-utca 28
Felelős: Ifj. Kohl Ferenc.

ELŐSZÓ.

A Pesti Szent Imre Kollégium Mária Kongregációjának egyik gyűlésén arról a felelősségről beszélgettünk, amellyel mi, öreg diákok, a középiskolákból feljövő vidéki fiúkkal szemben tartozunk. Jönnek évről-évre sok-sok ezren, kezükben az érettségi bizonyítvánnyal, szemükben az ifjúság tiszta fényével; az édesanya simogató kezének érintése még érezhető rajtuk. Jönnek egyetemre, főiskolára. Tanulni akarnak, férfivá fejlődni és beleállni a magyar életbe, hogy minden tehetségükkel és erejükkel szolgálják a hazát.

Jönnek. És itt várja őket egy nagy város, ezernyi veszéllyel, kísértéssel és bűnalkalommal. Ki védi meg őket?

Mi nem akarunk abba a túlzásba esni, amely mindenütt szexuális kísértést szimatol és mindig csak a VI. parancs elleni bűnöktől fél. Mi tudjuk, hogy többet vétkeznek az emberek az igazság ellen is, a szeretet ellen is, a becsület ellen is, mint a tisztaság ellen. De az ifjúkor éveiben a szexuális ösztönereje még óriási, és óriásiak a nagyváros kísértő alkalmai. És a vidékről feljövő ifjúságot a legtöbb közvetlen veszély a VI. parancs terén fenyegeti.

Ezért határoztuk el, hogy megkérjük az orvost,

a nevelőt, a papot, jöjjenek el hozzánk és tartsanak előadást számunkra az egyetemi ifjúság tisztaságát fenyegető veszedelmekről. És amikor eljöttek és meghallgattuk őket, akkor úgy éreztük, hogy mindezt nem szabad egyszer elhangzott szónak meghagynunk, amelyet meghallgatott a katolikus kollégiumnak amúgyis védett és sok veszélytől inkább biztonságban levő ifjúsága, hanem amit itt hallottunk, azt el kell mondanunk sok-sok-ezer magyar ifjúnak, mindazoknak, akiket magához szív a nagyváros, hogy ifjúságuk legértékesebb esztendőit itt töltve, a férfisorsra elkészüljenek.

Megkérdeztük előadóinkat. Mind olyan szívesek voltak, azt mondták: átengedik nekünk kiadásra előadásuk szövegét.

Igy készült el ez a könyv. Dr. vitéz Szathmáry Zoltán egyetemi rk. tanár, dr. Lesskó Jenő igazgató-főorvos, dr. Marczell Mihály egyetemi ny. r. tanár, a kollégium régi igazgatója, és dr. Koszterszitz József igazgató úr, kongregációnk prézesének előadásait gyűjtöttük össze és adjuk oda az egyetemi ifjúságnak. Úgy éreztük, hogy felelősek voltunk érte, hogy ezt a kis könyvet kiadjuk. Amikor kiadtuk, az öreg diák felelősségét róttuk le a fiatalabb évfolyamok ifjúságával és az ezután Pestre jövő ifjúsággal szemben.

Nos cum Prole pia benedicat Virgo Maria!

*Bulkay Lajos gm. hallgató;
a kongregáció prefektusa.*

A nemiélet problémái.

Dr. Lesskó Jenő.

A Mindenható bölcs akarata olyan teremő erővel ajándékozta meg az embert, amely szaporodását lehetővé teszi, fajának fennmaradását s ezáltal az élet folytonosságát biztosítja. E célból teremtette a két nemet, amivel nemcsak az ember földi célját, hanem életének harmóniáját is elősegíti.

A teremő erő birtokosává akkor lesz az ember, ha a nemiélet szolgálatában álló idegrendszeri berendezkedések kialakulása befejeződött s azok működésképes állapotba jutnak, mert ezektől az idegberendezésektől függnék a nemiélet reflexei, továbbá a reflexeknél is bonyolultabb gépezetű nemiöszön működése. A nemiélet szolgálatában álló idegrendszeri berendezkedések kialakulásában a nemi hormonoknak van lényeges szerepe: és pedig a nemi mirigyeken kívül a pajzsmirigy s főleg a hypophysis és a thymus hormonjainak.

A nemiöszön és a nemi reflexek ideggépezetének rendkívül bonyolult volta s a hormontermelő belső secretiós mirigyek serkentő vagy gátló működése érthetővé teszi, hogy a legkisebb zavar esetén is súlyos következmények állhatnak elő, mikor a természetes és természetellenes okok

hosszú láncolata befolyásolhatja és térítheti egészségtelen, káros irányba az ember nemiösztönét. Etekintetben a nemi érettségét még el nem ért ifjú szervezete forog a legnagyobb veszélyben.

Miután a természet vitathatatlan törvényszerűséggel a nemi érettségtől teszi függővé az élet folytonosságának a biztosítását s a tudomány megállapítása szerint a teljes nemi érettség előtti nemi tevékenység a bekövetkező hormonegyensúlyi zavarok folytán egészségtelen, mert a szervezetet, annak normális kifejlődését károsítja, — kétségtelen, hogy *a nemi élet önmagában nem lehet cél, hanem csak az emberiség fennmaradását, azaz a fajfenntartást szolgáló eszköz.*

A keresztény erkölcstannak is szó szerint ez a megállapítása, ami világos tanubizonyysága annak, hogy a keresztény erkölcstan tanítása nincs ellentétben a tudományos kutatás eredményeivel. Az ember legfőbb lelki és testi javát szolgálja ez a tanítás akkor is, amikor *a nemi élet legideálisabb keretét a házasságban s az azon alapuló családi életben jelöli meg*, mert kizárólag csak ezen az egyetlen úton kerülhetjük el biztosan a helytelenül gyakorolt nemi élet nyomán felburjánzó temérdek lelki és testi bajt, betegséget, nyomorúságot.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy erről az erkölcsi parancsról, melynek helyességét komoly ésszel kétségbe vonni nem lehet, — a társadalom java-

része egyáltalán nem akar tudomást venni. Ez a magát „modern”-nek nevező társadalom elfogadja a szabadjára engedett, zabolátlan nemiélet jogosságát, sőt támogatja és segíti azt a végzetes törekvést, mely a szigorú erkölcsi elvek kigúnyolása mellett a nemiélet fékevesztett kiélését megengedettnek hirdeti.

Arra a kérdésre, hogy mi okozza ennek a beteg és erkölcsileg romlott társadalmi felfogásnak oly nagymérvű elterjedését, csak azzal felelhetünk, — ami bizonyos tekintetben mentségére is szolgál, — hogy *nincs probléma, mellyel szemben az ember annyira nélkülözi a tiszta látáshoz, az igazság egyszerű és világos felismeréséhez oly nagyon szükséges objektivitást, mint a nemiélet változatos problémáinak megítélésénél és igazságos értékelésénél.*

Az objektivitás eme hiányának egyik oka és forrása az emberek nagy részénél megnyilvánuló hedonista életfelfogásra való hajlamosság, amely szerint az a cselekvés a legértékesebb, amely a legintenzívebb és legállandóbb gyönyört biztosítja. Ezt a hedonista életfelfogást táplálja a nemiösztön, mely par excellence gyönyörthozó, ha mindjárt — bizonyos körülmények között — lassan ölő, bár mézédes mérget rejteget is magában.

Tovább keresve a helyes erkölcsi állásponttal szembehelyezkedő dekadens társadalmi felfogás népszerűségének és térfoglalásának okát, nem ke-

rülheti el figyelmünket a nemiélet forrásainak és gyökereinek rendkívül bonyolult, szétágazó és kuszált volta. A vegetatív, a szellemi és a társadalmi élet minden megnyilatkozása annyira tele van szexualitással, a nemiösztönt izgató és mesterségesen fokozó ingerek pedig oly nagy számúak, hogy igazán csak kivételes erkölcsi szilárdságú, fegyelmezett, acélos ákaraterővel rendelkező és a leggondosabb erkölcsi nevelésben részesült emberek tudniak a kísértések rohamainak ellenállni. A szexualitásnak a legkülönbébb életviszonyokkal való megszámlálhatatlan sok vonatkozása és kapcsolata magyarázatát adja annak, hogy az emberek nagy része túlhajtott szexuális életet él, nemiösztönét kizárólag az élvezetszerzés szolgálatába állítja s minden törekvése nemiösztönének minél gyakoribb kielégítésére irányul. Ez a túlhajtott nemiélet, a gyakori kielégülést kereső abnormális nemiösztön szereti a változatosságot a partnerekben s ezért sokszor esetenként változtatja őket. Ezt nevezzük a *nemi keveredés: promiscuitás* jelenségének.

Az erkölcsi normáktól eltérő nemiélet főproblémáját és tengelyét éppen ez a nemi keveredés alkotja. Hiszen a nemibetegségek terjedésének is a promiscuitás a legközvetlenebb és legfőbb oka. A prostitúcióval való szoros összefüggése pedig ismét rengeteg problémának a kiindulópontja. Ha a nemibetegségek terjesztésén kívül más vesze-

delem nem származna belőle, akkor is az egyik legnagyobb csapásnak tartanám, mely a gyarló embert sujtja.* De terjesztője a nemibetegségeken kívül a legkülönfélébb fertőző bajoknak is — főleg a tuberculosishoz, továbbá a különböző elősdiék: a rüh, és egyéb tetvek okozta kellemetlen megbetegedéseknek. Magától értetődik, hogy még sokkal súlyosabb következményekkel jár a házasság emberei nemi keveredése a betegségeknek a családba való behurcolása miatt.

Ha kutatjuk azokat a tényezőket és okokat, melyek a nemi keveredést megkönnyítik, elősegítik, fenntartják és fejlesztik, — azt kell tapasztal-

* A nemibetegségek a házastárs és rajta keresztül az utód megfertőzése által nemcsak az egyén és család egészségét károsítják vagy pusztítják, hanem a nemzetét is és fajrontó hatásuk is kétségtelen. Pl. a syphilisnek a házasságba való behurcolása az utódoknál a következő szomorú lehetőségeket okozhatja: a syphilissel fertőzött anya vagy nem esik teherbe; vagy teherbe esik, de a 3. hónapban elvetél; vagy halott magzatot szül; vagy élő, de súlyosan beteg magzat jön a világra s rövidebb-hosszabb idő múlva elpusztul; vagy látszólag egészséges gyermek születik, de a vérbaj tünetei évek múlva mégis jelentkeznek és elpusztítják. Ezekon kívül a különböző syphilitikus idegbajok és elmebetegségek, vagy a harmadlagos tünetek ronszolása: ölik meg sokszor évekig tartó kínos szenvedések után a bejegyet és megfertőzött áldozatát. Nemzeti szempontból is végzetes az a pusztítás, amit a vérbaj a születések elmáradása útján visz végbe. Melly szerint Csonka-Magyarország szaporodási vesztesége évente 30.000 lélek volt. Ebből syphilis miatt 10.000.

A kankó a legelterjedtebb nemibetegség. Sterilizáló hatása is a legnagyobb. Szövődményes kankó eseteiben lényegesen emelkedik a nemzőképtelenek száma. Az összes meddő

nunk, hogy számuk rendkívül nagy. Ennek az a magyarázata, hogy a ma felvetődő valamennyi szociális, társadalmi, irodalmi, művészeti problémához temérdek szállal fűződik nemi vonatkozás és ezáltal a mai társadalmi élet valamennyi megnyilatkozásának szexualitással való előbb említett telítettsége könnyen termelheti a nemiöszönt izgató és fokozó ingereket. Az okok rendkívül nagy számán kívül feltűnő még az a körülmény, hogy az ok és okozat sokszor el sem különíthető. Valóságos circulus vitiosusok kusza összevisszasága bonyolítja és nehezíti a tiszta látást. Pl. Itt van a prostitúció. Felfoghatjuk, mint az erkölcstelen nemi élet következményét, de szerepel úgy is, mint az erkölcsi szabályoktól eltérő szexuális élet kifejlődésének egyik legfőbb oka.

házaságok 30%-ának kankó az oka, nagyobb részben a férfi, kisebb részben a nő hibájából.

Nékám adatai szerint 1917-ben 96.000 emberrel kevesebb született a kankó meddőslítő hatása miatt s ugyanezen okból 1876-tól 1907-ig Magyarország népvesztése kereken kétfélmillió lélek volt. Melly adatai szerint Csonka-Magyarország szaporodási vesztesége évi 20.000 lélek volt.

Különböző nemzetek statisztikai adatai szerint a nemi-betegek 25—35%-a házas volt. Közismert adat, hogy a szülészeti intézetekben a szülönők 8—11%-a vérbaajos. Az összes halálozások 8—11%-át syphilis okozza. Ez a szám alig marad a Tbc okozta halálozás százaléka mögött. A statisztika szerint a házaságban történő fertőzések javarésze nem tudva történt. A fertőző beteg fél egyrészt nem tudta, hogy nemibajban szenved, másrészt abban a hitben volt, hogy baja meggyógyult, tehát házastársára nézve a házaság veszélyt már nem jelent.

Ezeknek a tényezőknek és okoknak rendszerbe foglalása szinte lehetetlen, ezért csak vázlatos felsorolásukra szorítkozom.

Elsőnek említem a promiscuitással fogalmilag egyező *prostituciót* a maga évezredes problémáival. De itt vannak a legkülönbébb társadalmi és szociális problémák által előidézett okok: a lakáskérdés, tömegszállás, ágyrajárás, a munkaviszonyok romlása, a munkanélküliség, a cselédkérdés megoldatlan kérdései, a korai házasságkötés lehetetlenné válása, a női születések többlete, a kereső nő problémája, a fiatal diplomások ügye, stb. stb. A mai gazdasági és lelki válságot létrehozó, vagy abból folyó valamennyi ok mind szerepet játszik, ha közvetve is — a promiscuitás fenntartásában. Ide sorolhatjuk az alkoholizmus és más izgató- és kábítószeres szerepét, a háború, a fogság és a forradalmak befolyását. Nem szabad lebecsülnünk a jellembeli tulajdonságok: a hiúság, önzés és felületesség, a hiányos akaratérő és az erkölcsi defektusok: az amoralitás, a kötelesség- és felelősségérzet csökkenésének vagy hiányának szerepét sem.

Ezekből a tényezőkből fejlődnek és alakulnak a különböző téves és szegényünkre mégis uralkodó társadalmi felfogások, amilyen pl. a *kettős morál*; továbbá a *beteg korszellem izgatásai*: a pornografia, az éjjeli mulatók, bárók, mozik, némely színházak és revűk, a *dekadens* fejlődést

mutató női divat csábításai. Ez a divat honosította meg már a tisztcsaládanyák körében is a széptítő- és kendőzőszerek izléstelen és értelmetlen nyilvános használatát és diktálja a testkultusz szolgálatának örve alatt szinte már a nudizmus határáig terjedő ruházzkodást. A mai strandélet elfajzása, a minden erkölcsi motívumot nélkülözö szépségkirálynőválasztások és még rengeteg hasonló álirodalmi, művészi és egészségügyi probléma mind a nemiosztön beteges túltengését és fokozását hivatottak előidézni. Természetes, hogy a rossz vagy hiányos nevelés, a szülői felügyelet hiánya, a valláserkölcsi nevelés eredménytelen volta ijesztő mértékben járul hozzá a zabolátlan nemiosztön túlkapásaihoz s ezzel az erkölcsi és testi károsodást okozó nemi keveredés elősegítéséhez és fenntartásához.

A keresztény erkölcsi elvekkel szembehelyezkedő nemiéletnek, a már említett bajokon kívül vannak még egyéb káros következményei is. Itt van pl. a házasságon kívüli terhesség, mely sokkal többször kerül az anya életébe, mint a törvényes; és erkölcsi, gazdasági, társadalmi, valamint egészségi szempontból igen nagy ártalmára van úgy az anyának, mint a gyermeknek. Gondoljunk csak arra, hogy az ilyen áldatlan áldott állapot milyen rombolást vihet végbe az idegrendszerben és pusztítást a lelki életben, miáltal súlyos psychi-

kai zavarok, sőt komoly idegbetegségek forrásává válhatnak.

A *szexuális neurasthenia* nevű változatos és súlyos tünetekkel bíró kórkép kifejlődése is többnyire a mértéktelen, kicsapongó nemiélet következménye.

Ebből a *dekadens* életből fakadó beteges szellem pusztítja, rombolja a házasság intézményét is. A házasságok csökkennek, a válások száma nő; az abortusok, magzetölések s a fogamzás megakadályozása miatt katasztrofálisan fogynak a születések. A válást tovább mélyítik a szabadszerелем hirdetői, a pajtás- és a próbaházasságok ajánlói.

Végül még a serdülő korban folytatott, tehát időelőtti nemiélet kétségtelenül káros voltát említem; amikor a fejlődő idegrendszer még nem érett meg az ezzel járó megrázkódtatások elviselésére; amikor a fiatal szervezetet érzékenyen sújtja azoknak a reá nézve nagyon fontos anyagoknak a hiánya, melyeket az idő előtti nemiélet elvon tőle. Vonatkozik ez teljes mértékben a serdülő ifjúság körében, sajnos, annyira elharapódzott *onániára* is, melynek természetellenes és az emberi méltóságot megalázó voltát nem szükséges különösebben hangsúlyoznom. Nincs igazuk azoknak, akik túlzásnak tartják az onánia káros következményeinek a hirdetését, mert szerintők komoly bajokat az onánia nem okoz. Igenis romboló

pusztulás jár szegényletes megszokása nyomában és nemcsak a fejlődő szervezetet sújtja beteges ingerlékenység, kimerülés és elgyengülés által, amiknek szomorú és szinte jóvátehetetlen következményei számtalan esetben a házaséletben jelentkeznek, hanem komoly lelki konfliktusok, lelki egyensúlyi zavarok forrásává is válik.

A szabadjára engedett nemiösztöntől vezérelt nemiélet, miután nincs tekintettel erkölcsi elvekre, — nemcsak a nemi etikát hagyja figyelmen kívül, hanem a közerkölcsök romlását is elősegíti.

Az az elszomorító perspektíva, mely az ilyen nemiélet következményeiben az objektív vizsgáló elé tárul, fel kell, hogy keltse a *veszedelmek elleni védekezés szükségességének érzetét*. Látunk is intézkedéseket, melyek kétségtelen ügybuzgalommal iparkodnak menteni a még megmenthetőt. Egész irodalom fejlődött ki a veszélyek elhárítása érdekében. Ankétok, előadások, kiállítások, mozielőadások tanuskodnak arról, hogy a társadalom jobbik fele igenis felismerte azt a mocsárvilágot, mely az ilyen nemiélet nyomán keletkezett és érzi, hogy védekeznie kell az egyre tovább terjedő elposványosodás ellen, — s mégis azt látjuk, hogy az eredmény édeskevés. Jóformán ott tartunk, ahol évtizedekkel s bizonyos tekintetben, — talán évszázadokkal azelőtt. Mintha az idő kereke megállt volna . . .

Az eredménytelenség legfőbb oka abban az er-

kölcsstelen, laza társadalmi szellemben lelhető fel, mely már a serdülő tanulóiifjúságot is megfertőzi.

Nem lesz érdektelen, ha röviden ismertetem azt a régi, de még, sajnos, ma is uralkodónak mondható materialista gondolkodást, mely a *nemi felvilágosítás* címén még a középiskolák egészség-tan óráin is végig vonul és telíti a legfogékonyabb serdülő ifjúságot azzal a hibás és veszedelmes beteg közszellemmel, melynek az előbbutóbb áldozatául is esik.

A nemiéletről ez a materialista szellemmel telített ú. n. „felvilágosodott” társadalom igen egyszerű fogalmakkal bír, s ha szabályokat fel is állít, ezek alól mindig lehetnek kivételek. Ilyen szabály:

1. „Serdülő korban — tehát túlkorán — ne élj nemiéletet.”

2. „A nemiéletnek veszélyei is vannak. Ezek közt főleg a nemibetegségek azok, melyek jóvátehetetlen bajokat is okozhatnak mind az egyén, mind az utódok szempontjából. Ezért tehát vigyázz magadra, hogy a nemiéletből származó betegségbe ne essél. Óvd magad, használd óvszereket, tanuld meg a védekezés szabályait, kísérd figyelemmel a tudomány fejlődését nyomon követő gyógyszeripar produktumait, amelyek készek téged megóvni minden bajtól. Ha pedig vigyázatlanságod vagy balszerencséd miatt mégis megbetegedtél, idejekorán fordulj orvoshoz.”

Ez volt dióhéjban a nemiéletről szóló tanítás már évtizedek előtt is és sajnos, ma is főleg csak ezt halljuk mindenütt, ahol az ifjúság előtt a nemiéletről nyilatkozni szokás vagy kötelesség. De hogy tárgyilagos maradjak, meg kell állapítanom, hogy ezeket az egyszerű szabályokat néha ki is egészítik vagy magyarázatokkal is ellátják. Pl.: „A nemiéletben légy mértékletes, mert a túlhajtott nemi élvezetek egészségtelenek a szervezetre nézve”. „Ha beteg vagy, ne élj nemiéletet, mert másokat is megfertőzöl; ez pedig tilos, sőt büntetést is kaphatsz érte.” „Óvakodjál a mértéktelen alkoholfogyasztástól, mert alkoholfogyasztásban történő érintkezés a gátlások alóli felszabadulás és a fegyelmezettség megszűnése miatt számtalan esetben vezet nemibetegséghez.” „A természetellenes nemiélet ferdeségei, a perverzítások stb. elítélendők, szintúgy — legalábbis elméletben — a csábítás és megfertőztetés büntette is.”

A legveszedelmesebb tétele azonban ennek a materialista felfogásnak az, amely az abstinenciáról szól. Eszerint csak az éretlen korban ajánlatos a nemi abstinencia. Megjegyzendő, hogy újabban már szigorúbb elveket is hangoztatnak. *A pártatlan tudomány kétségbevonhatatlanul bebizonyította, hogy az abstinencia nincs kárára, sőt kimondottan nagy hasznára van a fejlődő szervezetnek.* Ennek a hatása alatt alakult ki a relatív abstinencia fogalma. Eszerint a nemi meg-

tartóztatás szükséges és hasznos, de csak egy ideig, egy bizonyos korig. Az időpontra nézve azonban már nincs megegyezés. 18-tól a 26. élet-évig változik a nemi abstinenciában eltöltendő idő. A relatív abstinenciát magukat konzervatívnak és konstruktívnak nevező körök is hirdetik. Csodálatos és egyben érthetetlen, hogy bár ártalmatlannak tudják az abstinenciát, azonban bizonyos koron túl nem tartják szükségesnek. Kérdem, hogy ilyen ellentétes felfogás mellett lehet-e hinni tanításuk komolyságában? Hirdetni a szexuális abstinencia hasznos voltát, de bizonyos idő multán megengedni a házasságon kívüli nemiéletet, nem vall őszinte meggyőződésre és valószínűleg csak destruktív törekvések léplezése lehet e képmutató állásfoglalás célja.

Ha jól megvizsgáljuk ezeket a szabályokat, melyeket a liberális materialista ideológia állított fel a multban s amely szabályok a középiskolát elhagyni készülő ifjúság számára a nemiéletről való összes tudnivalókat jelentették, — azt látjuk, hogy ezek *nem tekinthetők másnak, mint az antivenereás küzdelem kétesértékű profilaktikus rendszabályainak*. Nem található meg bennük a magasabb erkölcsiség szelleme. A testtel törődnek egyedül; lélekről, lelkiértékek konzerválásáról, fejlesztéséről, a nemi felelősségérzet felkeltéséről és szükségességéről nincs itt szó. A nemiéletet a parancsoló nemiösztön szükségszerű

következményeként fogják fel, melyet korlátozni alig kell, ha már a serdülő kor véget ért. Végeredményben nincs is csodálni való ezen, mert az a társadalom, melyben ilyen szabályok születtek, a nemi amoralitást kialakító legkülönbélebb tényezők hatása alatt a morális parancsokat teljes mértékben negligálja. Egyszerűen nem vesz tudomást róluk.

Ezek után nem nehéz megállapítani azt a szomorú tényt, hogy *az ifjúság szexuális nevelése rendkívül hiányos, ezért értéktelen* s a célt, melyet szolgálni akar, nem éri el. De, meggyőződésem, hogyha ez a nevelés a legtökéletesebb módon, a legalkalmasabb és leghivatottabb személyek által történnék is, az óhajtott eredményt mégsem tudná tökéletesen biztosítani. Miért? Mert az élet mást mutat a serdülő ifjúságnak, mint amit ő a becsületes és gondos szexuális nevelés és felvilágosítás révén a női tisztességről, a női hivatás és méltóság megbecsüléséről, a keresztény erkölcsi igazságokról, a kettős morál igazságtalanságáról, a felelősségérzetről s a nemi megtartóztatás hasznáról hallott és tanult. S ha egy ideig ellen is áll a társadalom részéről lépten-nyomon eléje tolakodó kísértéseknek, raffinált csábításoknak, melyek a helyes erkölcsi és biológiai szabályokkal szöges ellentétben a nemi-ösztön korlátlan kielésének jogosságát hirdetve a prostitúció posványa felé terelik, — előbb-

utóbb a rossz környezet hatása alatt maga is elindul a veszedelmes lejtőn abba a szédítő mélységbe, ahonnan csak tépett szárnyakkal s az erkölcsi értékek és igen sokszor a testi egészség súlyos sérelme, esetleg pusztulása árán lehetséges a menekülés.

Amint látjuk, ezért a szégyenletes s a jövő nemzedék sorsát, lelki és testi tisztaságát és egész jövőjét kockáztató helyzetért a felelősség igen nagymértékben a társadalmat terheli. A javulás és gyógyítás folyamatának is főleg innen kellene kiindulnia. Mert *a szexuális kérdésben tisztultabb felfogás térhódítása csak az egész társadalom emelkedettebb morális érzésének kifejlődésétől s a nemi felelősségtudatnak a köztudatban való általános elterjedésétől várható.*

* * *

A következőkben **a helyes szexuál-etikai nevelés alapjait** óhajtom megvilágítani, rámutatva azokra a fél- és álgazságokra, melyek a nemi élet bonyolult problémáinak helyes megoldását akadályozzák s amelyeknek kritikátlan elfogadása és a köztudatban való korlátlan térhódítása korunk szexuális bajainak legfőbb okát képezi.

Vegyük vizsgálat alá először is a nemiösztrőnre vonatkozó tudnivalókat.

A nemiösztrőn fontosság és jelentkezési intenzitás tekintetében az életösztrőn után következik.

Hatalmas ösztön, mely roppant erővel ragadja magával az embert s ha nem fékezik vagy irányítják, gátakat tör és helytelen mederbe sodorja áldozatát.

Tudjuk azonban, s ezt hangsúlyozni kívánom, hogy a *Gondviselés, aki belénkoltotta az emberi ösztönök sorozatát, egyúttal reánk bízta azt is, hogy ösztöneinket helyesen, célszerűen használjuk.* Ezért áldott meg észbeli tehetségekkel, tudással, akaraterővel. Ezek segítségével megérthetjük ösztöneink célját s felismerhetjük a veszedelmeket, melyek a céllal együtt minket is fenyegethetnek. *Ezek a szellemi képességek tesznek minket alkalmassá arra, hogy ösztöneinket fékezhessük, nemesítsük, korlátozhassuk és módosíthassuk, sőt ha kell, szembe is szálljunk velük.* Az elfajult nemiösztönnek gyermekre, felnőttre egyaránt romboló kihatásai adják *Prohászka* tollára a következő, szinte klasszikusnak nevezhető megállapításokat: „Az ösztön jó szolga, de rossz úr, vagyis az ösztön nagy erő, melyet Isten adott, de erős kéz, erős jóakarát kell hozzá, mely kurta gyeplőn tartsa; ha pedig az ösztön úrrá lesz fölöttünk s az veszi kezébe az élet gyeplőjét, akkor jaj nekünk, mert a féktelen s könnyelmű ösztön révén útjainkra a szenvedély sötétsége borul s nem az ember, hanem az állat nyilatkozik meg bennünk. Ne uralkodjék tehát rajtunk se az ösztön, se a tudatlanság, hanem uralkodjék s vezé-

reljen a hit által felvilágosult ész s az ösztönt mérsékelni tudó jó és erős akarat. Aki másképp tesz, oktalanul cselekszik s rossz vezetőkre bízta sorsát. Nincs azután az ilyennek joga felpanaszolni azt, hogy el van rontva élete s nyomorúság a kísérője".

A szexuális veszélyek és nyomorúságok egyik legnagyobb forrása az ú. n. „kettős morál” hazug elméletének meggyökeresedése az általános köztudatban. Mit értünk „kettős erkölcs” alatt? Azt, hogy a nő erkölcstelen és tisztességtelen, ha szabad szexuális életet él; ezzel szemben a férfi nem az, bármily zabolátlan is a nemielete. A hajadon nőtől megkívánja, hogy tiszta életet éljen, a férjes nőtől, hogy hűséges legyen, ellenben a férfit sem hűségre, sem önmegtartóztató életre nem kötelezi. Mi más ez, ha nem a nő igazságtalan, csúfos megalázása?

Azok a magyarázatok, melyekkel menteni próbálják ezt a férfi javára mutatkozó disparitást, sem erkölcsi, vagy esztétikai, sem biológiai szempontból nem helytállók.

A kettős morálnak sok szomorú és káros következménye van. Benne gyökerezik jórészt a nemibajok legerősebb terjesztője, a promiscuitás; oka a szerencsétlen házasságok nagy részének és a családi élet válságának. Ez táplálja a prostitúciót és a leánykereskedelmet.

Amikor jogegyenlőséget hirdetünk, morális

egyenlőségre is gondolnunk kell. Félő, hogy a kettős morál uralma a nők szexuális felszabadításához fog majd vezetni. Ezért is kell küzdenünk ez ellen a társadalmi métely ellen minden erőnkkel. A helyes szexuál-etikai nevelés egyik főfeladatát a kettős erkölcs tarthatatlan, önző, semmi-vel sem menthető szégyenletes uralmának kiirtása kell, hogy képezze. Ennek a célnak érdekében elsősorban a női hivatás fokozottabb megbecsülésének propagálása legyen kötelességünk.

Nézzük most, milyennek kell lennie a helyes szexuális felvilágosításnak?

A helyes szexuál-etikai nevelésnek kétségtelenül a helyes felvilágosítás képezi leglényegesebb alappillérét. Sokan ettől várják a legnagyobb eredményt. Pedig csak bizonyos feltételek mellett van igazuk. Mert a legjobb és a legbecsületesebb szándéktól vezetett felvilágosítás is kelthet nem kívánatos, sőt pusztító hatást, ha korra, nemre, intelligencia-, érettségi fokra, külső körülményekre való tekintet nélkül történik.

A felvilágosítás csak individuális lehet; közös séma szerint becsületesen nem intézhető el. Idő előtti felvilágosítással több kárt okozhatunk, mint hasznót. Általában akkor szabad a felvilágosításnak megtörténnie, amikor a gyermek vagy az ifjú ráébred a nemiösztön rejtelmére, amikor a tudatlanság már nem előny többé. Ez a kritikus időpont nagyon változó s itt van szükség az

előbb említett mérlegelésre a legkülönbözőbb szempontok szerint. Mert más a helyzet a példás családi nevelésben részesült, higiénikus környezetben élő gyermekeknél, akiket gondos anyaszeretettel övez, — és más a nyomorúságos szociális viszonyok között, tömeglakásokban tengődő és csak hiányos nevelésben részesült vérszegény és koraérett gyermekeknél.

Sok vitára ad alkalmat annak eldöntése, hogy az ifjúság szexuál-etikai nevelése és szexuális felvilágosítása miképen és kiknek részéről történjék? Ennek a főleg pedagógiai és vallás erkölcsi kérdésnek bővebb tárgyalására most nem térek ki. Ezt a feladatot különösen finom érzékkel, féltő gondnal és kellő tapintattal a szülői, iskolai és vallási nevelésnek kell elvégeznie. Az ingatag, a kellő erkölcsi szilárdság nélküli ifjú jellemének erősítésére, szilárdítására különös gond fordíttassék. A nevelés sikerének legfőbb feltétele, a nevelők kifogástalan személye és feddhetetlen jellege. Az ő jó példaadásuk nélkül eredményes nevelés nem várható. Mert *minden ékesszólásnál s a leghelyesebbnek látszó tanácsok osztogatásánál többet ér a szülők, nevelők és tanítók külső és belső életének erkölcsi tisztasága*, amely követhető példa gyanánt szolgálhat a gondjaikra bízott ifjúság számára.

Hogy a helyes szexuális felvilágosítás valóban eredményes legyen, ahhoz egy elengedhetetlen

feltételre van szükség: *a házasságon kívüli nemi önmeztartóztatásra*. Mert ha a legalkalmasabb időben, a legtapintatosabb formák közt s a legkifogástalanabb erkölcsű személyek révén történik is ez a felvilágosítás, azért még nem véd meg minden esetben az erkölcsi züllés veszedelmétől, mert *a tudás egyedül nem elégséges*. Különben nem volnának beteg orvosok, medikusok és betegápolók. Ebből egész természetesen az következik, hogy a nemi felvilágosítás csak akkor ér valamit, ha nyomon követi a nemi abstinencia, a házasságon kívüli nemi önmeztartóztatás.

Ezzel eljutottunk ahhoz az egyedüli megoldáshoz, mellyel az erkölcsi alapról leszakadt nemiélettel kapcsolatos veszedelmek, bajok és nyomorúságok a legbiztosabban elkerülhetők s amellyel az összekuszált nemiélet minden bonyolult problémája megfejthetővé válik. Ez a megoldás pedig nem más, mint *a házasságig tartó nemi abstinencia*.

Ez nemcsak az erkölcsi törvények szerint szükséges, hanem tisztán orvosi szempontból is kívánatos. Már említettem, hogy az abstinencia nem káros a szervezetre, sőt a fejlődő szervezet számára kifejezetten szükséges és hasznos.

Hogy milyen hatása lehet a nemi megtartóztatásnak a szervezetre nézve, arra vonatkozólag idézem dr. Láng Sándor fiziológiai tanulmányából a következőket: „A nemi mirigyek működése

ilyenkor is megvan, mégpedig mind a sejtképző, mind a hormontermelő működés... Hosszabb abstinencia alatt a spermaképződés csökken és a nemiösztön erőssége is leszáll; ezt sokszor kíséri nyugtalanság, álmatlanság, hangulatzavar, ezek azonban idővel gyengülnek. Ilyen abstinenciális zavarok nem mindig lépnek fel és egyénenként nagyon eltérő erősségűek. *Hosszós abstinenciának sincs káros hatása a későbbi nemiéletre."*

A nemi abstinencia előnyeit különben már a régi klasszikus atléták is ismerték. A modern versenyzők csak az ő példájukat követik: amikor komolyan készülnek versenyeikre, hónapokig abstinens életet élnek s ezáltal sokkal rugalmasabbak és nagyobb erő kifejtésre képesek; később fáradnak és hamarább pihenek ki magukat. De így van ez a szellemi munka terén is. Bebizonyított dolog, hogy *a nemi abstinencia emeli az önuralmat, az akaraterőt és az erkölcsi érzést.* Aki fokozott szellemi tevékenységet fejt ki, annak a nemi szükséglete kisebb, ellenben a tudományos, szellemi munkabírása emelkedik. Példa erre sok tudós teológus és szerzetes élete. Tapasztalati tény, hogy a nemi abstinenciában élő állatok hosszabb életűek. Állatkísérletek igazolják, hogy a korai szexuális élet idő előtt és túl gyorsan sorvasztja a thymus-mirigyet és működésének korlátozására készíti. (Mosonyi.) T. i. a here által termelt és a thymus visszafejlődését okozó

hormon elválasztását lényegesen fokozza az idő előtti szexuális tevékenység. Hogy ennek mik a káros következményei, azt könnyen megérthetjük, ha ismerjük a thymus szerepét.

A thymus 1. fokozza a szervezet hosszúnövekedését, amit bizonyít az, hogy nemi érésén túl hosszúnövekedés már alig van; 2. befolyásolja a Calcium anyagforgalmát (csontok növekedése megáll); 3. fokozza az izomtevékenységet. Kloose és Vogt intelligencia-zavarokat észleltek thymus-kiirtás után.

A túlkorai szexuális tevékenység idő előtt fejlesztí vissza a thymust, amely így életfontos szerepét csak tökéletlenül töltheti be. Ezzel érthetővé válik a serdülő korban folytatott nemiélet egészségtelen, sőt veszedelmes volta a fejlődő, fiatal szervezetre nézve.

A kísérleti kutatás ilyen meggyőző eredményei érthetővé teszik, hogy ma már nemcsak a katolikus Egyház hirdeti egyedül a házasságon kívüli nemi megtartóztatás szükségességét. A legkomolyabb szakkörök egymás után ismerik fel ennek roppant jelentőségét az antivenereás küzdelem terén, köztük olyanok is, melyeknek erkölcsi elveit áthidalhatatlan szakadék választja el a katolikus etikától. Hála Istennek, ma már mind ritkábban illetik gúnyos és fölényes megjegyzésekkel azokat, akik jellemképzéssel, akaratneveléssel — vagyis az erkölcsi alap kimélyítésével — igyekeznek az abstinenciára nevelni az ifjúságot.

És jóleső örömmel állapíthatjuk meg, hogy *ma már igenis vannak és pedig egyre növekvő számban erős, egészséges fiatal emberek — a leányokról nem is szólva —, akik sértetlen, tiszta lélekkel s erős akarattal győzelmesen állják a harcot a tiszta életért; s ezzel bizonyítékát adják annak, hogy a nemi abstinencia nem lehetetlen.*

‘Jogosan merülhet fel a kérdés, hogy a szexuális abstinencia vállalása oly könnyű feladat-e, mint amilyen könnyű jótékony és védő hatásának a bebizonyítása? Midőn erre az igen fontos kérdésre választ adunk, nem szabad elfogultnak lennünk és nem szabad megfélemleni azokról a komoly nehézségekről, melyek az önmegtartóztató élet vállalását megghiúsítani igyekeznek Ezek a nehézségek túlnyomólag azonosak a promiscuitást elősegítő s már előbb felsorolt tényezőkkel.

Még jobban fokozódnak a nehézségek s igazi problémává akkor válik a kérdés, amikor a testi és nemi érettség elérése után a házasodásnak nincs más akadálya, csak a szociális és gazdasági viszonyok. Ez a két időpont pedig — sajnos — manapság nem esik egybe. Az okok nyilvánvalók. A tulajdonképeni igazi nehézségek itt kezdődnek. Ezért itt nem elég és sikerrel aligha kecsegtet az abstinenciának pusztá hirdetése — történjék bár ez a tanító, felvilágosító és nevelő munka a szülők, nevelők, pedagógusok, lelki-vezetők és orvosok vállvetett együttműködésé-

vel —, ha az állam és a társadalom hathatós támogatása és segítsége hiányzik. Ez a segítség pedig abban nyilvánuljon meg, hogy *indítsanak kérlelhetetlen harcot a nemiösztön túltengését és abnormális fokozását elősegítő okok ellen.* Szüntesse meg a társadalom a kettős morált és irtsa ki a többi erkölcstelen és a keresztény etikával össze nem egyeztethető társadalmi elfogást. De ezeken felül úgy az állam, mint a társadalom tartsa legelemibb kötelességének a korai nősülést, illetve férjhezmenetelt gátló akadályok elhárítását és minden áron segítse elő a minél korábbi családalapítást. Ez utóbbi követelmények megvalósulása nélkül szinte elképzelhetetlen, hogy sikerüljön a tiszta élet áldásait a legszélesebb körre kiterjeszteni.

Hogy csak a korai házasság lehetőségének reményével lehet megkönnyíteni nemi érettségét elért ifjúságunk heroikus küzdelmét, amelyet tiszta életének megóvásáért folytatni kényszerül, az nem szorul bizonyításra. Ezt igazolja a müncheni egyetemi és főiskolai sportorvosi vizsgáló- és tanácsadó-állomáson készült az az igen érdekes és tanulságos statisztika, melyet Astel Karl 1932-ben állított össze. Kimutatja ebből, hogy a vizsgálatra került összes hallgatók közül a 18 évesek 14,7%-a élt nemiélettel s ettől kezdve korosztályonként kb. arányosan emelkedett a szexuális életet élők százaléka a legidősebb

(33 éves) hallgatóknál mutatkozó 95'6%-ig. A vizsgálatból tehát az derült ki, hogy ha 23 éves korban lehetne házasodni, akkor a házasságelőtti nemiélet 75%-ban megszűnnék. Illetékes fórumok számára minden szép szónál beszédesebb és meggyőzőbb ez a konklúzió.

Úgy érzem, mindez meggyőző bizonyítékát adta annak, hogy *a nemi kérdés szövevényes, kuszált, szerteágazó problémái között csak egyetlen megbízható vezetőnk és irányítónk van: a házasságig tartó nemi megtartóztatás.* Bizonyos az is, hogy ez nem könnyű feladat, de a heroikus küzdelem, melyet érte folytatnunk kell, mindig megtermi a maga páratlanul értékes gyümölcseit: egészséget, erőt és a családi élet sok-sok örömét, gyermekeink épségét, boldogságát. Fejleszti a kötelesség- és felelősségérzetet, erősíti a jellemet és az akaraterőt. Az ilyen élet áldást hoz, mert az isteni kegyelmek bőséges forrása. De egyúttal a leghazafiasabb megnyilatkozás is, mert nemzetünk felemelkedését, erejét és egészségét is a leghatásosabban szolgálja.

Fáradtságos, nehéz út vezet el odáig, de az eredmény kárpótol minden áldozatért, mert az óhajtott és felbecsülhetetlen értékű cél: az ép testű, ép lelkű, ösztöneinek parancsolni tudó tiszta ifjúság egyre növekvő serege egy jobb és szebb jövő zálogát jelenti.

Sátán törvetése . . .

Dr. Kosztlerszitz József.

„Józanok legyetek és vigyázzatok, mert a ti ellenségtek, az ördög, mint ordító oroszlán körüljár, keresvén, akit elnyeljen.“ (Pét. I. 5, 8.)

Az ördög nem lópatás, szőrös, szarvas, kénköszagú ember-ijesztő. Hiszen akkor mindenki rémülten menekülne tőle. Az ördög álarcban jár, s az álarca vonzó, kedves. Hol a jó cimborád ül a diákszobádban és beszélget mosolygós léhaságokat és kacagó ugratással csalogat az ő ösvényére. Máskor az ifjúságot becsülő és segítő ismeretlen jótevővel találkozol, aki szeret, kezedet szorongatja, megölelget, magához hív, támogatást ígér, — ki gondolna ilyenkor a Sátán törvetésére? Megint máskor, százszor újra, vigasztalásra szoruló, szegény, elhanyagolt asszony hajol feléd a társaságban és hív: Jöjjön, vigasztaljon, olyan egyedül vagyok! . . . Vagy mosolygós szemű leány kerül eléd az utcán; fiatal, szép, ingerlő, s hívogat. Tapasztalatlan szemed a kendőzést dehogy látja! Naiv lelkedben meg sem fordul a gondolat, hogy szép leányarc mögött a csalogató Sátán rejtőzködhetik . . . Ó, a Sátán nagyon jól

tudja, milyen alakot öltön, ha a gyanútlan ifjút akarja törébe csalni!...

Józanok legyetek és vigyázatok!

Nem szerencsés körülmény, hogy a legnagyobb egyetemeink és főiskoláink Budapesten vannak. Oxfordra, Cambridgere gondolok, az élet zajától messze fekvő diákvárosokra, vagy Sopronra, ahol kétféle egyetem ifjúságát polgári józan környezettel fogadja a legkultúráltabb magyar vidéki város... A világvárosok fölött mindig sokkal hosszabb a Sátán árnyéka. A metropolisokat körülvevő nyomorgyűrű, a római Suburra, a párizsi banlieue, a londoni kikötőnegyedek, a pesti külvárosok nyomortanyái nem a szegény embereket gyűjtik össze, hanem az élet elsodortjait és kivetetteit. Élhetsz húsz esztendeig Budapesten anélkül, hogy sejténél valamit abból az anyagi, szellemi és lelki nyomorból, amely ott léleklizik a város körül, mint egy megszálló ellenséges hadsereg; egy-egy szélsőséges politikai tüntetés alkalmával dőbben rá a belvárosi utcák vándora, ha úgy szembe kerül a pár fillérrel, vagy politikai jelszavakkal a város ellen hajtott lerongyolt tömegekkel, hogy micsoda szomorú, elesett, maguk kereszténységéből és magyarságából kivetkőzött embertípussal élünk közvetlen szomszédságban! Pedig ezek a szegény elsodort emberek nem a legveszélyesebbek! Ezekért érte-
 értenyúl a Sátán, ha játékaihoz szüksége van rá.

juk, de egyébként hagyja őket vergődni az élet poklában. Az igazi veszedelem közöttünk él: a körutak és a mellékutcák sokemeletes palotáiban lakik, a fényes utcákon ott sétál a családanyák és az iskolából hazasiető leánykák között, az öltö-zete is „jó”, az arca sem jobban kendőzött, mint a divatos társaságbeli hölgyeké... Élhetsz Pesten egy évtizeden át anélkül, hogy az erkölcsi és lelki alvilág szerencsétlen bűn-árusaival csak egyszer is érintkezésbe kerülnél; de az is lehet, hogy a legelső sétád alkalmával belebotlasz egybe. Ó, az élet kiváló boltos: mindenkit kiszolgál! A nagyváros életében kiki megtalálja azt, amit keres. Családi otthonokban édesanyák, édesapák, ártatlan gyermekek, ideális lelkű, tiszta lányok, energiát sugárzó cserkészfiúk... De az otthonok között itt is, ott is mulatók, bárók, kártyabarlangok, titkos találkahelyek... Van Budapestnek szép, keresztényi és magyar arca; aki ezt keresi, meg is találja. De van Budapestnek büntől barázdált, sablonosan világvárosi arca is; ezt is megtalálod, ha keresed. Járhatsz éveken át a pesti utcán anélkül, hogy *meglátnád* az ólálkodó bünt; de olyanok is sokan járnak, akik minden utcasarkon a rájuk vigyorgó bűn kéjenc arcát pillantják meg. Minden lépésednél fölötted keríngenek, lábad elé kerülnek a Sátán tört vető hurokjai; — csak tőled függ, hogy belé akadsz-e valamelyikbe és engeded megfogni magadat, vagy

jársz közöttük és fölöttük olyan fölényes egészséggel, tisztasággal, hogy az alvilág még csak meg sem érinthet mocskos ujjaival. *Tőled függ.*

Sátán törvései... Prostitutio, homoszexualitás.
Ha akarod, mondok róluk néhány szót.

1. Bűn kufárjai az utcasarkon...

Prostitutio...

Mennyi bűn, lelki nyomorúság, elrontott élet, betegség egy szó mögött!

Lássunk tisztán.

Isten VI. parancsa: Ne paráználkodjál! — A természetből szabadon engedett, kötetlen emberi szexuális ösztön korlátba törése isteni kemény paranccsal, amelynek engedelmeskedve, maga akarataival fogja fékre magát az ember. Isten rendelése: házasság szentségének védelme alatt, családi otthonban, ahol felelős emberteremtésben az Úrnak eszköze férj és feleség, s ahol a nemiélet célja emberteremtés: ott, de csakis ott érvényesülhet az ember életében a nemiösztön joga. *Nemiélet csak a felbonthatatlan házasságban!* Házasságon kívüli mindennemű kielégítése a szexuális váagnak: meghamisítása az isteni gondolatnak, halálos bűn terhe alatt tilos!

Az erős emberek, az igazi emberek világában tehát van büntelen, vágytalan gyermekkor, van kemény küzdelemmel végigharcolt kamaszkor, van fegyelemben, tisztán töltött ifjúkor, aztán van

házasélet korszaka, amelyben isteni parancs enged el láncáról az addig megkötött szexualitást.

A gyenge embert leveri lábáról a vágy s bűnre éhesen meghamisítja magában Isten gondolatát az Emberről. Nem számít, hogy mivel védekezik és hogyan próbálja magyarázni a maga igazát: hogy „elvi alapon nem fogadja-e el a VI. parancsot”, vagy „tudományos alapon” bizonygatja, hogy az önmegtartóztatás káros az egészségre, vagy „szabadság” jelszóval küzd az erkölcsi életében minden megkötöttség ellen . . . Hiszen ez mind frázis csak és önmaga mentegetése, maga gyengeségének palástolása. Ha őszinte volna, egyből-egyig mind azt mondaná: „Gyönyörű az isteni törvény, bár tudnám tartani! De gyenge az akaratom, nem tudok ura lenni a nemi ösztönnek önmagamban s ezért keresem a bűnös kielégítés alkalmát . . .”

A gyenge ember aztán a bűn útjára lép. Sok onanizál: kamaszkora bűnös szenvedélyét hozza át a férfikorba és természetellenes, szégyenletes magános játékkal vezeti le a szexuális feszültséget, amelynek nem tud ura lenni. Mások büntársat keresnek: magasabbrendű nőiességükből kivetkőzött, elaljasult nőket, akik pénzért bűnre adják önmagukat a gyenge akaratú kéjencnek. Ezek a prostitutio bűnkufárai.

A prostitutio hatósági műszava: keresetszerű titkos kéjelgés. Házasságon kívüli, gyermekalkadási kizáró nemi érintkezése a gyengeakaratú férfinak

olyan nővel, aki pénzért engedi át a testét bűnös kéjelgésre, s aki abból él, amit romlott erkölcsű látogatóitól önmaga áldozatul dobásáért kap.

Ne feledd el, hogy *a prostitutio a férfiak felelőssége!* A férfiak rendetlen nemi vágya teremte meg. És ne feledd, hogy minden egyes bukkott nő fölött, minden szerencsétlen prostituált tönkretett élete fölött ott áll egy férfi: az, aki őt először bűnre vitte, megrontotta, azután megfosztva érintetlen tisztaságától, amely a nőnek legszentebb kincse a földi vonalon, odadobta az élet kivetettjei közé az út szélére. Ha megvetéssel, undorral vagy sajnálattal gondolsz az elbukott s bűnben és bűnből élő nőkre, megvetésedet és undorodat terjeszd ki arra a nyomorult, felelőtlen és gyáva férfira, aki élet reménységéből, édesanyai hivatásra teremtett leányból bűnre vadászó utcai nőt csinált. A magyarországi prostitutio a keresztény magyar férfivilág arcpirító szégyene!

Miért tűri az állam? Miért védi a rendőrség? — kérdezed. Hát nem védi, igazán csak tűri. És az egészségesek társadalmát védi a bűn nyomán settenkedő betegségtől. Dr. Borsiczky rendőrfőtanácsos magyarázta a szentimréseknek tartott előadásában, hogy azokat a törvényeket, amelyekkel a prostitutio ellenőrzését és szabályozását írták körül, részben a megkötött házasságban élők védelme, közegészségügyi okok, népesedéspolitikai megfontolások és a tehetetlenség érzete szül-

ték. Olyan államokban, amelyek a prostitutio intézményét egyszerűen megszüntették (abolitíós rendszer), a korlátok ledőltevel a nemi visszaélések rendszere beszivárgott a társadalomba, elkeveredett az egészségesek világában; s mivel orvos nem őrizte ellen a titokban úzótt prostitutio bűnözőit, félelmetesen megnőtt a betegségek aránya; mivel a rendőrség kemény keze nem tartotta féken őket, nyakára nőttek a társadalomnak. A mi ú. n. reglementatiós rendszerünk, amely szabályozza s ellenőrzi a prostitutiót, elvileg rossz, a gyakorlatban kényszermegoldás, amely azonban még mindig a kisebbik rosszat jelenti. A keresztény, evangéliumi erkölcstörvényeken alapuló felelős törvényhozás meg tudná találni a módját annak, hogy ilyen tüneti kezelés helyett a kérdés gyökerét markolja meg s a házasságon kívüli nemiéletet tegye kemény sanctiókkal lehetetlenné. Nem a bűnt kell láncra kötni és elhatárolt területet engedni neki, hogy ott tomboljon tettség szerint, hanem a társadalom erkölcsét kell az Isten törvénye alá törni.

Az állami ellenőrzés a 18 éves korhatár megállapításával a fiatalkorúakat igyekszik megvédelmezni, a prostituáltaknak igazolvánnyal való ellátásával a titkos prostitutio ellen igyekszik küzdeni, a kötelező orvosi ellenőrzéssel pedig a nemibetegségek, fertőzések ellen akar harcolni. Láncra vert alvilág . . . Magasan fölötte járunk!

Szeretném, há egy pillantást vetnél *arra a mérhetetlen lelki nyomorúságra*, amelyben a prostitutio szomorú eltartottjai élnek, s meglátnád, hogy a kivert kutya sorsánál százszor alacsonyabbrendű az ő életük.

Vannak közöttük iskoláslányok, vagy rendes keresettel bíró önálló leányok, akik alkalmasszerűen vagy rendszeresen űzik a titkos prostitutiót: egytől-egyig egy-egy férfi szexuális mohóságának áldozatai, akiket egyszer meglöktek a bűn útján s nincs megállás számukra. Ennyi édesanyával szegényebb lett a magyar élet. Vannak fiatalkorúak, akik a titkos prostitutióból tartják fenn magukat; nyomortanyákon laknak, ágyrajárók; kivetettjei a falunak vagy a vidéki városnak; elsodort emberek, akiket magához szívott a nagyváros bűnköre. Vannak szomorú karrikatúra-házasságban élők, akiknél a megkötött polgári házasság csak kifelé állított spanyolfal: mögötte akadálytalan élnek a bűnben. Nyomorult kéjencnek áldozatai a kitarítottak, a metresszek, akik gazdag bűntársuk zsebéből élnek; míg külsőleg gondatlannak látszik életük, valójában sivár, örömtelen, reménytelen. Soha nem lesz belőlük „feleség” és „édesanya”, az igazi nő szent álma. Ezek azok, akik az 1941. évi házasságtörvény megalkotása óta százával tértek át zsidó vallásra, hogy „barátjuk” pénzét a maguk számára tovább is biztosítsák. Micsoda nehéz számadásuk lesz majd egy-

szer Isténnel! Az alvilág egyik legszomorúbb típusa a fiatalkorú prostituált, aki jellemtelen, gonoszlelkű fiatal férfi, a „strici” „védelme alatt áll”. A strici minden gazságra kész jasszlegény, aki a szerencsétlen leányt úgy tartja, mint egy pénztkereső állatot, akitől a szexuális bűn árán szerzett keresményét utolsó fillérig elszedi s érte nem ad mást, mint napról-napra tengődő életet, szadista, kiméretlen kegyetlenséget és a meghajszolt emberállat kilátástalan, sivár, boldogtalan sorsát.

A férfi árnyéka áll a prostitutio és a prostituáltak felett. A férfi a maga kielégülését keresi, aztán tovább megy és akit a sárba rántott, azt lelkiismeretlen gazember módjára ott hagyja elkalódni az élet sarában.

Persze, hogy hibás a leány is. Eltekintve öröklött terheltségtől, vagy akaratot gyengítő s a szexuális vágyat felfokozó betegségektől, persze hogy legtöbbször a hiúság, a könnyű pénzszerzés lehetősége, a mások rossz példája, pornográf könyvek, szórakozás vágya volt a nagy kísértő. Persze, hogy hibás a leány, miért hallgatott buta leányfejjel a szerelmet valló, házasságot ígérő, mézes beszédű csábítóra, s miért nem hitt a komoly figyelmeztető szónak, amely megpróbálta távoltartani élete rontójától! Lehet, hogy szegénységből akart menekülni, lehet, hogy csak szabadulni akart a túrhetetlen otthoni körülmények-

től... Mindegy. A maga tisztaságának védelme mindenkinek saját életkérdése. Bármilyen vitte rá, ott hibázott a legelső bűnnél, amelyet talán szerelmes pásztorára gyönyörűségének hitt akkor, s talán még remélte is, hogy sietteti a megígért házasság megkötését... Aztán hibázott, hogy amikor látta megcsalását, látta, hogy nyomorultul elhagyta az a gazember, akinek kedvéért mindent áldozott, nem volt ereje bűnbánattal hazatérni, vezekelni, s újrakezdeni a Magdolnának életét. Milyen kevésnek van ehhez ereje! Akit egyszer törében megfogott a Sátán, nehéz annak szabadulnia! És az első bűn hány szerencsétlen életnek teljes megrontójává lesz!

Megrendítő az életrontó férfi felelőssége!

De megrendítő a felelőssége annak is, aki korlátot törő nemi vágya kielégítésére a prostitúáltak ösvényére téved, hogy pénzért bűnt vásároljon!

Legtöbbször a cimbora a csábító, úgy-e? Ugrató, gúnyolódó, lesajnáló beszédében nem érzed meg a Sátán törvetését. „Kis publi!” „Gyerek!” „Tacskól!” „Nem vagy legény, Berci!” — ezeket még csak ki lehet állni, ha az emberben egy kis cserkészöntudat vagy egészséges fiú-öntudat él. De amikor a sárgacsőrű gólyához odahajol egy felsőbb éves, akit ő csodál, mert olyan fölényes, bátor, világatermett, akit ideáljának ismer és mindenben utánozni törekszik, ha ez odahajol és

azt mondja: Ma este ki kell állnod a tűzpróbát: a férfiasság próbáját! — és aztán maga vezeti el a prostituálthoz, mert úgyebár, az a férfiasság próbája, hogy az ember halálos bűnnel törje Isten törvényét és ronggyá tépje a hosszú kamaszéveken át megőrzött tisztaságot, — nos, úgy-e akkor milyen nehéz ellenállni és a kongreganistának, a cserkésznek, a Férfinek fölényével azt mondani: Távozzál tőlem, Sátán! . . . Vagy ha vacsora után csak egy kis cigányzenét hallgattatok, aztán a kompánia vezetőjének indítványára elmentetek egy kabaréba vagy éjszakai bárba, és lassan elködösödött az értelmed, elszongult az akaratod, akkor milyen nehéz ellenállni és odahagyni az italos társaságot, amikor befejezésül a büntanyára indulnak? . . .

Hát persze, hogy *jól meg kellene válogatnod, kivel barátkozol*. Persze, hogy kétszer is meg kellene gondolnod, kikkel indulsz és hova indulsz szórakozni. Persze, hogy komoly cserkészekkel, kongreganistákkal, világnézeti alapon álló katolikus diáktársasággal kellene az életedet összekötnöd, akik nemcsak hogy nem kísértenek s visznek bűnre maguk, hanem a gyengeség óráiban, amikor az emberben tomboló „másik törvény” válságos belső küzdelmeket okoz, a maguk barátságával, egészséges világnézetével támaszkod és erősítőd. Persze, hogy a kollégiumokban is gondos válogatással kellene keresned a lelkiéle-

teit élő, komoly fiúk társaságát, hiszen ahol nagy tömegben együtt él az ifjúság, ott komoly katolikus szellem dacára is hányszor, de hányszor megbújik közöttük az idegen lelkű, bűnös élményekkel tarkított életű, akinek maga az intézetben léte is hazugság, hiszen a lelke nem akarja azt, amit övele akar a diák-kollégium!

Diákszobák, diákpajtások, diák-társaságok, régi jó komák és újabb jó komák, aztán a futólagos ismeretségek, akikkel bálokon és szórakozóhelyeken jön össze az ember, aztán felnőtt férfiismerősök, bohémkedvű „kedves bátyám”-ok és megértő szemhunyorgatással az élet vissza-oldaláról kérdezősködő méltóságos urak, stb. stb. hej, hányszor dobják lábad elé a Sátán töreit! Lesz-e mindig tiszta szemed hozzá, hogy meglásd a rosszat és rossznak ismerd akkor is, ha jóbarát-álarcot hord, akkor is, ha előkelő állású pártfogó arcát viseli, és elszakítsd magad tőle és elrohanj és ne akarj tudni többé róla, mert rossz, és mert te nem akarsz elromlani!?

Az utcasarkon is megkísért a bűn. Jégpályán is találkozol vele, és kétes hírű mulatóban vagy harmadrendű farsangi bálon. Melléd ül a mozi-ban, „véletlenül” eléd kerül a kávéház előtt, és kénytelen vagy köszönteni, mert valahol, nem tudod már hol, de bemutatott neki és táncoltál is vele. És aztán beszélgetés. És a Sátán hurokja ott suhog már a lelked fölött...

Aki a világvárosban nem *akar* nagyon tiszta lélekkel járni, nem *akar* tiszta légkört és egészséget és válogatott, gondosan próbált társaságot, úrilány-ismerősöket és úri házakkal barátkozást, aki nem *akar* fölötte járni bűnnek, rossznak, az lépten-nyomon beleütközik a kísértő bűnbe . . .

Legyenek felelős gondolataid a prostitutióról!
Katolikus és magyar lelkiismereted előtti férfias felelősséggel lásd meg sötét voltát, mélységeit, és tudd, hogy a te életedben nincsen és nem is lesz soha szerepe!

Tudd, hogy minden prostituált leányban egy-egy édesanyát rontott el a bűn, aki 3—4—8 gyermeket adott volna a hazának, ha ép marad, tiszta és egészséges. Nemzetrontó bűn: egy véres háborúval felér a pusztítása — meg nem született életekben.

Tudd, hogy a prostitutio évek során keresztül belenyúl a jövődbe és elrontja innen messziről az eljövendő házasságod boldogságát. Gondolj csak arra, hogy a szerelem: léleknek vonzódása lélekhez, és másodsorban test kielégülése. Testi és lelki harmónia öröködik a házastársak boldogsága felett. Aki a férfivá-bontakozás esztendőiben, gyönyörű ifjúsága éveiben a prostitutiótól tanulja meg a nemiéleletet, ahol lélek kapcsolata egyáltalában nincsen, csak izgalomra éhes testnek mohó kéjvágya, s aki megszokja a nemi aktust csak testinek, s ugyanakkor lelkében undor

és megvetés él a nővel szemben, akivel pénzért vétkezik, az a házasságban sem fogja megtalálni az Isten gondolata szerinti érintkezést: ott is kufár lesz és kéjenc, de nem férj és a házassága testi, lélektelen, boldogtalan, s egy életre boldogtalanná teszi azt az asszonyt, aki mindenét neki adta, s aki soha nem lehet számára az, amivé lennie álmom, boldogság, hivatás: Isten gondolata szerint *felesége*. Hány házasság lett érthetetlenül boldogtalanná! Érthetetlenül mindazok számára, akik nem tudták, hogy az ifjú férj diákéveiben hogyan játszott Sátán töreivel . . .

Tudd, hogy a szexuális bűn éhes bűn: minél sűrűbben és minél raffináltabban igyekszel kielégíteni, annál éhesebbé válik, s követelődzése domináns motívummá lesz a diákéveid felett. Tanulás, társaság, ambíció, tiszta szerelem, az egyetlen leány keresése mind másodrendűvé válik, mert mindet át- meg átszűri az állandóan követelődző, új meg új bűnökre hajtó nemi éhség. Hogy tudná könyv, munka, sport, ideális lelkű leány szerelme lekötni azt, akiben türelmetlenül lobog a vér és hajtja megszokott élményre a prostituálthoz!

Tudd, hogy a bűn akkor is bűn, ha a leány nem egy szegény kicsi pária, külvárosi nyomortanya pár pengőért kapható virága, hanem ha híres színésznő, aki a barátja autóján jár és annak pénzén szerzi bundáját és tüneményes ruháit; — akkor is, ha a hatszobás lakás és fényes társasá-

gók tagyogó asszonya, akiről a jóllakott vendégek diszkréten sutognak a házibaráttal kapcsolatban; — akkor is, ha hozzád simuló s a te „vigasztalásodat” könyörgő özvegyasszony, vagy a „férjétől elhanyagolt szenvedő”, aki úgy mondja, hogy lelki gyötrelemtől, talán öngyilkosságtól csak a te megértésed mentheti meg; valójában pedig házasságtörő bestia, aki a te fiatal testedre éhes...

Tudd, hogy a kettős morál, amely a férfinak minden kilengést megenged és elnéz, a nőt azonban, aki a férfi komizsága miatt elbukott, meg rója és pellengérre állítja: szégyenletes farizeizmus. A bukott nő hordozza a bűn ajándékát, a törvénytelen gyermeket, vagy dobja magát a magzatelhajtás szörnyű machinációja elé; — a férfi gáncstalan lovag, legfeljebb tartásdíjat fizet és a Sátán népének szemtelenségével talán még dicsekszik is azzal, hogy elrontott egy életet.

Tudd, hogy az a férfinemzedék, amely legszebb ifjú éveiben bünt bűnre halmoz és állandóan ránehezedő büntudatban él silány, lendületlen, tartalmatlan életet, egészében alkalmatlan arra, hogy a nemzete jövőjének valamikor majd hordozója, ereje legyen. A prostitúción nevelt ifjúságtól mit várhat a nemzet, amelynek erősekre, tisztákra, férfiakra, családapákra van szüksége ahhoz, hogy élhessen!

Tudd, hogy a lelkiismereted szava minden

egyéb hangnál fontosabb. A jó pajtások, akik ma ugratnak, gúnyolnak, bűnre visznek és a maguk aljasságával téged is aljassá tenni igyekeznek, hol lesznek öt év múlva? hol tíz év múlva? Elszédnek ki erre, ki arra, hiszen nem többek az életedben, mint a gyorsvonati útitársak, akikkel néhány órára — itt néhány évre — együvé vagyunk zárva és ülünk egymással szemben és egymás mellett addig, míg egy-egy állomáson hol egyik, hol másik ki nem száll, hogy örökre eltűnjék az életünkéből. A nagyhangú csábító hol lesz akkor, amikor elrontott életed súlyát hordozod betegen, vagy boldogtalan házasságban? Ők ugratnak, nevetnek, oktatnak, rontanak, — de a felelősséget élet előtt, nemzet előtt, Isten előtt egyes egyedül viseled. Tanulj meg a jövőbe nézni és úgy értékelni a mai perceket! Inkább hosszán hangozzék utánad az ott hagyott pajtások gúnykacaja, mint-hogy egy életen keresztül kacagjon rajtad a rossz fejedelme, a Sátán, aki ügyes törvetésével bened is, íme, lerontotta az Isten templomát . . .

Tudd, hogy Isten nem ver bottal, hanem azzal ver, amiben vétkezel. A nemibetegségek borzalmas életterhek. Nézd a napilapok öngyilkos-rovatait: majdnem naponta találsz híreket olyanokról, akik „gyógyíthatatlan betegségük” miatt eldobták maguktól az életet. Tudod, mi ez a gyógyíthatatlan betegség? Szifilisz. Figyeld csak a Sátán pokoli sziszegését ebben a szóban: szí-fi-lisz. Em-

berrontó, családrontó, nemzetrontó. Onnan kel ki a prostitutio melegágyából. Mert az orvosi ellenőrzés csak viszonylagos biztonságot nyújt. Nem tudhatod, melyik pillanat ojtja bele a mérget a véredbe. És mi lesz azután?

A Sátán nyomdája elárasztja az egyetemi hallgatókat reklámokkal: „biztos és csalhatatlan” óvszereket ajánlgatnak bennük. Isten előtti felelősséggel kijelentem neked: egyetlen igazi óvszer van a nemibetegségek ellen: a tiszta élet. Az óvszer csak arra jó, hogy az ifjúság lelkiismeretlenségéből vagy mindenthivő naivságából meggazdagodjék a kufár, aki gyártja s aki drága pénzen árulja.

Tudd, hogy a parázñaság halálos bűn, Istenbántás. És ez a tudás elég legyen ahhoz, hogy akaratod minden megfeszítésével küzdj a kísértők ellen és gondos magadra-vigyázással kerüld ki Sátán töreit, bármilyen alakban vetné is őket eléd.

A szexuális ösztön fékentartható.

A szexuális kísértések legyőzhetők.

Komoly lelkiélettél, lelkiatya vezetése mellett, Isten kegyelmének segítségével egyetlen halálos bűn nélkül, egyetlen tilos nemi élmény nélkül mehetsz végig kamaszéveken, ifjúság évein, egészen a házasságig — ha akarsz.

A nemi önmeztartóztatás nem káros az egészségre. Komoly orvos-szakértők hosszú sora szóval és írásban bizonyítja. A sok „tudományos”

figyelmeztetés a megtartóztatás következtében előálló elsorvadásról, visszafejlődésről, potentia-csökkenésről, magtalanság-veszélyről mind a Sátán törvéte. Elvégre tőled függ, hogy kiknek hiszel és kiknek tanácsa szerint igazítod életedet; — higgy azoknak a felelőseknek, komolyaknak, akik a házasságig való nemi megtartóztatást ajánlják. Persze, hogy tested éhes vágya ellene mond. De erősebb a lélek! Legyen erősebb! Test és lélek együtt felelős az életedért.

Járni a sáros utcán és be nem sározódni, élni Budapesten és a világváros erkölcsi alvilágával semmiféle kapcsolatba nem kerülni, végigmenni az ifjú éveken és a Sátán törvéteit sorra kikerülni: ez nemcsak ideálad, hanem felelősséged is.

Felelős vagy a családot, nemzeted és Isten előtt.

„Józanok legyetek és vigyázzatok, mert a ti ellenségetek az ördög, mint ordító oroszán körüljár, keresvén, akit elnyeljen!”

2. Beteg ember bűnre hív...

Fiatal prefektus koromban történt. 192. . szeptember közepén.

Lányosképű, rózsásarcú, ragyogószemű gólya jött fel valamelyik vidéki városból és elhelyezkedett a kollégiumban. Az öregek összenéztek. Vigyázzunk a gyerekekre!

Pár napja volt csak itt. Telefonhoz hívták. Ismeretlen férfihang találkozóra hívta a Gellért-szálló elé; édesanyjáról hoz hírt, az ő megbízásából beszél... Elmondta a furcsa hívást az öregeknek. Azok összenéztek és azt mondták: Ne menj el!

Pár nap múlva levelet kapott a postán. Ismeretlen írású, ismeretlen nevű ember írta, hogy édesapjának régi barátja, szeretne találkozni vele, jöjjön ma délután 5-kor a Keleti pályaudvar érkezési oldalára, ott fogja várni... Megmutatta a levelet az öregeknek. Azok összenéztek és azt mondták: Elkísérünk.

Aznap délután 5 órakor nagy verekedés történt a Keleti pályaudvar érkezési oldalán. Egy fiatal és két idősebb diák sétált arrafelé és hogyan, hogyan nem, a két idősebb jó vaskos furkósbotjával alaposan összevert egy húsos ajkú, természetes, idősebb urat... Az esetnek nem lett folytatása. Háromsoros rendőri hír lett belőle.

De mi lett volna belőle, ha az öreg fiúk nem néznek össze, nem állnak oda a rózsásarcú gólya mellé és nem látják el a baját a homoszexuális fráternek, aki rokonságra, barátságra való hivatkozással vetette ki Sátán töreit a gyanútlan, tiszta gyerek felé?

Fiú-iskolák előtt, egyetemek környékén, sportpályákon, korzón, a város terein, gőzfürdőkben, strandfürdőkön sűrűn feltűnnek a termé-

szetellenes, beteges hajlamú férfiak, akik bűnözésükhöz áldozatot keresnek. Hízelgés, barátkozás, segítés, pénz a csápjaik, amelyeket kinyujtogatnak. Sok naiv gyerek megjárta már velük!

A homoszexualitás perverz nemiösztön, beteges félrefejlődése a természetes ösztönnek. A természet szava, hogy a nemek különbsége vonzóerővé váljék: férfi a nőben, nő a férfiben keresse önmagának kiegészítőjét, egy életre társát. A nemiösztön természetes iránya heteroszexuális: a férfit a nő felé fordítja érdeklődéssel. Perverzitás, vagyis felforgatott, meghamisított ösztönösség az, ha természetes irányától eltérve, akár önmaga felé (onania), akár a vele egynemű felé fordul szexuális vágygal az ember (homoszexualitás). Miután a nemiösztön Isten akaratából eszköz arra, hogy új ember teremtesék a házastársak érintkezése által, az élet fogamzását kezdettől abszolúte kizáró perverzitás *meghamisítása Isten gondolatának, meghamisítása a természet törvényének.*

A homoszexuális férfit a másik férfinak, vagy ifjúnak, vagy kisiúnak teste érdekli; raffinált körülmények között űzött onania a nemi kielégülésük formája. Lehet az emberrel veleszületett perverzitás, lehet azonban szerzett aberratio is.

(Nemes Nagy Zoltán dr. intrauterinnek, veleszületettnek mondja, amely a pubertas koráig lapang s csak akkor alakul ki. Nagy szerepet tulaj-

donít az öröklött psychés terheltségnek a degeneráltság előidézésében. — Borsiczky dr. rendőrfőtanácsos előadásában azt mondta róla: „...nem betegség, hanem szörnyű aberratio, amely hosszú éveken át űzött erkölcstelen élet következménye. Rendesen szertelen onania a kiindulási pont, aztán következik a megszokás, végül a másik nem iránti közömbösség, majd idegenkedés...”)

A magyar rendőrség a homoszexuálisokat nyilvántartja és ellenőrzi. Az egész világon Budapest volt az első város, ahol félhivatalos jellegű nyilvántartás készült róluk. Angliában, Németországban, Magyarországon a törvény tilalma alatt állnak; cselekményük a Büntető Törvénykönyvbe ütközik. Magában a fővárosban háromezernél többet tart nyilván a hivatalos könyv; számuk valójában ennek legalább háromszorosa.

Az egyetemi ifjúság soraiban is fel-feltűnik egy-egy beteges hajlamú ifjú. Hogy is mondja a Szentírás? „...körüljár, keresvén, akit elnyeljen...” A perverz hajlamú ember a maga nemi éhségében áldozatot keres. Elrontja és bűnre viszi a lakótársát. Barátságokat köt és bűnre viszi a barátait. Kutat gyengejellemű, rosszra könnyen kapható társak után. Bármilyen mohón hajszolja a perverz nemi élményeket, mindig kielégítetlen marad; ez a kielégítetlenség űzi egyre újabb és újabb áldozatok keresésére; ez teszi olyan hallatlanul veszélyessé.

Van valami mélységesen undorító a homoszexuális emberben. Undorító az önzése, amelyel csak magára gondol s csak a maga kielégítését keresi egyre. Undorító a mézes-mázos modora, a simulékonysága, a hízelgése; undorító az erősen parfümözött lénye (erős illatszereket kénytelen használni, hogy elnyomja a bűnös élete okozta szag-hatásokat). Legfőképpen undorító az az emberhez nem méltó alacsonyrendű mód, ahogyan nemi vágyainak kielégítéséhez jut. Egészséges ember borzadva fordul el tőle.

A homoszexuális férfi impotenssé lesz a nővel szemben. Ez azt jelenti, hogy alkalmatlan Isten tervei szerint az emberteremtésben való közreműködésre. Miután így a házaselete hazugság, és katasztrófához vezet, a *homoszexuális férfi ne házasodjék*. Ha mégis házasodnék, s ha mégis gyermekáldás kísérné házaseletét, akkor fölötte áll ijesztő felelősségként az öröklés veszélye. Nem a homoszexualitás mint olyan öröklődik, de örökletes a reá való hajlamosság, amely a gyermek serdülő éveiben ki tudja, nem vezet-e hasonló beteges fejlődésre?...

Az, hogy a perverz nemi hajlam vertjei között előkelő állású urak is akadnak, fényes paloták tulajdonosai, meg ne tévesszen téged. A Sátán keze elér mindenhová, törvétese nincsen csak a szegényekre korlátozva. És ne feledd: a bűn akkor is bűn, ha mögötte millió vagyonok állnak!

Nem írok rólok többet, nem részletezem ennek a világnak adatait. Legyen elég ennyi róla. Erkölcsi alvilág, mélyen alatta a te tiszta, egészséges, férfias és kemény világodnak. Húsz évig élhetsz Budapesten anélkül, hogy egyszer is érintkezésbe kerülnél velük. Ha utadba sodródnak, vagy ha ők keresnek téged, fordulj el, menj át az utca másik oldalára és hazaérve, mosd meg a kezedet. Ne legyen semmi közösséged az élet elsodortjaival!

Tanuld meg, hogy a szexuális ösztönön uralkodni lehet, bármilyen formában jelentkezzék is. A kamaszfiú meg tudja fegyelmezni onanista játékra hívó ösztönét; az ifjú és a férfi feltétlen korlátokba törheti vágyait, fékre foghatja képzeletét és érintetlen tisztán menetelhet az élet országútján a családi otthon felé. A perverz nemiséggel megvert szerencsétlen is éppen így *megfegyelmezheti a benne jelentkező terde irányú ösztönösséget*. Amint a természetes nemiösztön úgy a természetellenes is az akarat uralma alá vethető úgy, hogy az élet végéig soha rontó átokká ne szabadulhasson. Lehet, hogy a szegény homoszexuális nem tehet öröklött hajlamáról; de hogy ezt a hajlamot gondatlansággal vagy bűnös éhséggel aktiválja magában, azért felelős.

Lásd meg a Sátán töreit! Úr légy, egészséges, Férfi légy!

A házasság ítélőszéke előtt.

(Egy öregszentimrész tanácsai az ifjúság számára.)

Dr. vitéz Szathmáry Zoltán.

Idestova negyedszázada annak, hogy a pesti egyetemre felkerültem. Sok társammal együtt a harctérről jöttem; mögöttünk nehéz harctéri szolgálatban eltöltött évek s egy soha vissza nem térő fiatalság, amelyet szíves áldozatkészséggel adtunk a hazának. Beültünk a padokba egy csomó fiatal fiú mellé, akik vidékről jöttek, közvetlenül a családi otthonból, édesanyjuk simogató keze alól.

Mi katonák, kik elzárva a világtól, társaságra, szórakozásra éhesen kerültünk bele a nagyváros minden mozgalmába, pár hét alatt „kitomboltuk magunkat” s utána leültünk a könyveink mellé s igyekeztünk mindazt pótolni, amit katonai éveink kapcsán elvesztettünk. Közülünk a legtöbben minden lehető kurzust és pótszemesztert felhasználva, igen rövid idő alatt végeztek és megfelelőképen el is helyezkedtek.

Érdekes volt látnom, hogy a hazulról jött fiatalok mennyivel több nehézségbe ütköztek. Legtöbbjük vidéki fiú volt, akiknek új volt a nagyváros, új annak társasága, forgalma, zaja, nyilvá-

nos és rejtett élete. Magukra hagyatva beleszédültek ebbe a forgatagba, belesodródtak az akkori élet izgatott, fokozott tobzódásaiba, — és bizony nehezen tudtak később szabadulni bilincseitől. Sokan elhanyagolták tanulmányaikat, alapvizsgáikkal vagy szigorlataikkal nem jutottak előbbre, erkölcsileg is kisiklottak, elcsúsztak, és végül is vagy eljöttek értük a szülők és hazavitték őket félig készen, félbemaradt embernek a családi otthon védelmébe, vagy felszívta őket a világváros és elvesztek benne.

A világvárosnak és a hazáról jövő tapasztalatlan fiatal fiúnak találkozása évről-évre újra így történik. Igaz, az idők komolyabbak, a forradalmi pelyvát régen elvitte a szél, s a főváros élete rendezettebb és tisztább, mint a mi időnkben volt. Igaz az is, hogy ma sokkal több kollégium vár az ifjúságra, mint akkor, hogy a családi otthonból magába fogadva, védelmet és vezetést adjon neki; nemzeti és vallásos világnézeti alapon felépített diákegyesületek hívják azokat is, akik kollégiumokon kívül élnek. Ezeket az egyesületeket annak idején nagyrészt a mi korosztályaink alapították s örömmel látom, hogy azok a szempontok és elvek, melyekkel megindítottuk őket, ma is töretlenül megvannak.

Ennek dacára a kísértések, rosszra hívó lehetőségek épúgy leselkednek a vidékről feljövő golyára ma is, mint valaha. Bűnre hívó alkalom,

rossz barátok társasága, az a tény, hogy az otthon nagyon messze van, és hogy a szülők nem állnak mögöttük védő és fegyelmező szeretettel, és sok más rontó körülmény ma is sok fiúnak romlását okozhatja.

Ezért fontos és időszerű, hogy a felnőttek társadalmában élő és dolgozó férfi visszagondoljon a maga diákéveire, aztán szerető barátsággal oda-forduljon ahhoz a fiatalsághoz, amely a nemzetnek reménye és ereje, és úgy mondja el számára tanácsait, ahogyan az idősebb jóbarát a fiatalabb barátjához in camera caritatis szólhat: szemet nyitogató, lelket simogató, életre tanító bizalmas beszélgetésben.

* * *

Nem a nagyváros az igazi veszedelem, hanem az emberek.

Nem is a közömbös sietők az utcán, akik ügyet sem vetnek rátok; sem az ellenséges szemmel utánatok meredők, vagy a foguk között szitkot mormoló idegenek, akik haragszanak rátok, mert jobb a ruhátok, mint az övék. Az igazi veszedelem az az ember, aki veletek egykorú, vagy csak néhány évvel idősebb, s aki mosolyogva közeledik, hozzátok csatlakozik, belétek karol és jóbarátotoknak mondja magát.

A „jóbarátok” nagyon sokszor rossz barátok: bűnre visznek, kifosztanak, romlásokra vannak. Ne barátkozzatok soha senkivel, míg alaposan

nem ismeritek és meg nem győződtek róla, hogy megbízhattok benne.

Kerüljétek a rossz barátok társaságát, mert észrevétlenül vezetnek bele abba az életbe, amely hozzátok nem méltó s amelynek káros utóhatásait esetleg csak későn veszitek észre. Habár saját fejetek után járó felnőtt emberek vagytok, élet-tapasztalatotok még kevés, és ezért bizonytalanság, vagy tanácstalanság eseteiben *sohase szégyeljétek megkérdezni az idősebbet.* Az élet sok olyan lehetőséget nyújt, amelyet még nem ismerhettek, amelyről még nem tudhattok, s amelyekbe bepillantánatok sokszor csak akkor sikerül, mikor — sajnos — már saját károtokon kell a szomorú tanulságok következményeit leszűrőtök.

Vigyázzatok lelki és testi egészségtekre! Akik kollégiumban laktok, a kollégium vezetőségétől mindkét irányú támaszt megkapjátok, csak ne szégyeljétek kérelmeitekkel, problémáitokkal előállni. De a többi sem áll ma már elhagyatva. *Egészségügyi* ismereteitek ugyan eléggé hiányosak, ezeknek pótlása azonban ma már minden főiskolai hallgató részére nyitva áll. Egyetemi intézményeinknek mindenütt megvannak az egészségvédelmi szervei. Az orvosi szakvizsgálatokat és szaktanácsokat nyújtó hivatalos egyetemi intézményeket és közegeket mindenütt megtalálhatjátok s ott mindenirányú felvilágosítást

megkaphattok. Ma már nem áll fenn annak a lehetősége — mint a mi időnkben —, hogy valaki azzal mentse magát: „nem tudtam, kihez forduljak”.

Vigyázzatok egészségtekre! Legerősebb őrizője a töretlen tisztaságtok. Ártalmas mérge, rontó ellensége ott leselkedik rátok az utcasarkokon. A ti szemeitekben a fertőző *nemibetegségek* mint könnyen gyógyítható betegségek szerepelnek; pedig ha tudnátok, hogy mennyi baj, mennyi késői bánat származhat egy meggondolatlan pillanattól! Hány és hány ember átkozza azt a percet, mely később egész életét boldogtalanná tette!

Közel két évtizede működöm mint szülésznőorvos. Szakmám gyakorlati tapasztalataiból mondom el azokat a tényeket, melyek előttünk, szakorvosok előtt közismertek, nektek azonban újak, mert ezekkel a kérdésekkel még nem foglalkoztatok, nem foglalkozhattatok eddig. Első pillanatban talán különösnek tűnik fel, hogy a házasélet, gyermekáldás kérdéseit, a felnőttek életének problémáit 18—20—23 éves fiúk előtt felhozom és részletesebben tárgyalom. A gyakorlati tapasztalat azonban azt mutatja, hogy helyes, ha a főiskolai ifjúság már most nyer felvilágosítást ezekben a dolgokban, melyeknek időbeli kiindulása éppen a Ti korotokból veszi legtöbbször eredetét.

A nemibetegségek nemcsak azért kellemetle-

nek, mert gyógyításuk sok bajjal járhat, hanem főképen azért, mert késői következményeik igen sokszor alig kezelhetők.

Kedves Barátaim! A fertőző nemibetegségektől csak az esetben lehettek megóva biztosan, ha *teljes nemi abstinentiában* éltek. Ne fogadjátok el azt a dajkamesét, hogy ez az emberi szervezetre ártalmas. Ezt az üres, alaptalan kifogást csak mentségnek állítják be. Ne feledjétek el, hogy a pillanatnyi kielégülést igen drágán fizethetitek meg!

Közismert, hogy a házasságok egy része meddő, gyermektelen marad. Nálunk a meddőség arányszáma Lőrincz adatai szerint 17%-ot, a fővárosban 33%-ot tesz ki. Bizonyos, hogy a magtalan-ság oka az esetek jórésztében a művi vetélések következményeire, a nő belső nemiszerveinek gyulladásaira, a következményes kürtelváltozásokra, a női nemzőszervek gyengült fejlettségére és működési zavaraira vezethetők vissza. Tekintélyes azonban az a szám, ahol a gyermektelenség oka a férj fertőző nemibetegségével, annak késői következményeivel hozható oki összefüggésbe. Valószínűleg nem tudjátok, hogy a meddő házasságoknak $\frac{1}{3}$ -ában a férj fertőző s legnagyobbbrészt korábban lezajlott nemibetegsége, $\frac{1}{3}$ -ában a nőnek férjétől kapott nemibetegsége, illetőleg ezen betegségnek következménye a gyermektelenség forrása, s csupán az esetek $\frac{1}{3}$ -ában

keresendő az eredendő fogamzásgátló ok a nőben. *A meddőségek tekintélyes részének kiindulópontja tehát a férj fiatalabbkori bűneire vezethető vissza.*

Az ifjúság nemi érzéseinek hullámzásaiban alig gondol e szomorú késői következményekre, amelyeket a legtöbb esetben nem is ismer. Egyik egyetemünk ifjúságának körében végzett nemi-beteg szakorvosi vizsgálatok megdöbbentő számadatokat hoztak a kimutatható fertőző nemi-betegségek terén. Ugyane vizsgálatok mutatták ki azokat az elszomorító eredményeket, melyek a fogamzásra való képtelenségben, vagy a képesség csökkent voltában állnak. Eltekintve a nemi-betegségek sokszor évekre terjedő kellemetlen kezelésétől, kiadásaitól, gondoltok-e arra, mikor józanul, vagy boros fővel nemi kalandokba keveredtek, hogy ezeknek ilyen következményei lehetnek? Bizonyos vagyok abban, hogy nem.

A fertőző nemibetegség tudata már maga olyan tényező, melynek hatása a lelki életre megrendítő. Ez azonban csak az egyik baj; sokkal nagyobb a csapás, amely váratlanul éri az ifjút, mikor az általános egyetemi orvosi vizsgálatok kapcsán jön csak rá fertőző nemibetegségére; **vérbajára**. Bármilyen kellemetlenül érje a váratlan meglepetés, még mindig kedvezőbb, mintha felfedezetlenül maradt volna betegsége, mely kezelés nélkül feltartóztatlanul halad előre a

maga útján. Így még az esetek legnagyobb többségében megvan a lehetőség a gyógyításra és a teljes kigyógyulásra. A fel nem ismert esetekben a későbbi házasodás, a terhes asszony intézeti kivizsgálása, a vérbajos, halvaszületett újszülöttek kapcsán kerül csak napvilágra a rejtett, észre nem vett, régebben szerzett vérbaj. Ilyenkor már természetesen sokkal nehezebben és több kitarással gyógyítható csak a betegség. Hány asszony sírta el rendelőinkben kálváriáját, mikor felvilágosítottuk betegségéről! Hány kedvezőnek indult házasság bomlik fel emiatt! S mindez egy megfontolatlan lépésért. Gondoltok-e arra, hogy későbbi férfikorotokban mennyi keserőséget és késői bánatot okozhat az ilyen „véletlenül szerzett” betegség?

Gyakorisága miatt az előbbinél is sokkal több bajt és kellemetlen következményeket szerez a másik fertőző nemibetegség, a **kankó**. Itt sem a betegség heveny alakja az, mely az elváltozás komoly szövödményeire hívja fel a figyelmet, hanem a késői következmények, melyekre a frissen fertőzött betegek alig gondolnak.

Habár a mai időkben a kankós fertőzés már sokkal könnyebben, gyorsabban és biztosabban kezelhető, mint a mi fiatalabb éveinkben, mégis nyomatékkal kell rámutatnom arra a szomorú tényre, hogy ez a rendkívül elterjedt fertőző nemibetegség még ma is változatlan gyakoriság-

gal, igen nagy számban szedi áldozatait. Sajnos, talán éppen azért, mert e betegség ma már jóval könnyebben kezelhető, sokan elhanyagolják a helyes és rendszeres kezelést, csak félig-meddig gyógyulnak ki s így abban a hiedelemben, hogy egészségesek, rejtve viszik tovább a fertőző kórokozókat.

A szövődményes esetek igen komoly következményekkel járnak s nem ritkán a megtermékenyítő képesség megszűnéséhez vezetnek. Annak ellenére, hogy e szövődmények és következmények közismertek, még a műveltebb ifjúság körében is sokan vannak, kik szégyenérzetből vagy más okból elhanyagolják bajukat s így már olyan állapotban kerülnek szakorvos elé, mikor helyrehozhatatlan károsodások következtek be. Sajnos, sokan vannak, kik betegségüket rejtegetni igyekeznek, maguk kezelik magukat s befecsckendéseket végeznek anélkül, hogy orvosilag megvizsgáltatnák magukat. Ilymódon természetesen nem csodálható, hogy e betegség a mai modern és nagyeredményű gyógyszerek ellenére is elhanyagolódik és bekövetkeznek azok a szövődmények, melyek egyrészt csak rendkívül hosszadalmas kezeléssel gyógyíthatók, másrészt igen gyakran *maguk után vonják a termékenyítőképesség csökkenését*, esetleg teljes megszűnését.

A fiatalabb korban szerzett és ki nem gyógyított kankó késői következményeit, sajnos, mi

nőorvosok látjuk legtöbbször. Hányszor fordul elő, hogy beteg, vagy meddő fiatalasszonyok kórelőzményének kikérdezése közben kerül előtérbe a férjhezmenetel kapcsán szerzett fertőzés különböző tünete! Ha tudnátok, hogy hány asszony panaszkodik arra, hogy a házasság felvétele után a férj ki nem gyógyított kankós fertőzésének továbbviteléből származó kellemetlen betegsége keletkezett! Vannak asszonyok, kiknél ez a betegség néhány heti kezelés után lezajlik, a tünetek majdnem teljesen megszűnnek s a betegek meggyógyultnak látszanak. Másoknál, illetőleg a többségnél azonban a méhnyak nyálkahártyájának kankós gyulladása gyorsan áttérjed a méhre, a kürtök nyálkahártyájára, a környéki szövetekre. E gyulladásos összenövések az idők folyamán olyan elváltozásokat hozhatnak létre, melyek az életerős fiatalasszonyt nem egyszer örök életére beteggé teszik. Az úgynevezett petefészekgyulladásban szenvedő asszonyok betegsége nagyrészt kankós fertőzésből származik, melyekkel férjeik talán éppen nászéjszakájukon fertőzték őket.

Az asszonyok kankós fertőzése már korántsem gyógyítható olyan könnyen, mint a férfiaké. Fontos szerepet játszik itt elsősorban az a tényező, hogy a kankó tovaterjedése a női nemzőszerveken sokkal könnyebben jöhet létre, mert a belső női nemzőszervek nagyrésze a helyileg alkalmaz-

ható gyógyszerek részére sokkal kevésbé hozzáférhető, mint ahogy ez a lehetőség férfiaknál fennáll.

A nők is kigyógyíthatók kankós fertőzésükből, a kigyógyulás azonban rendszerint csak akkor következik már be, mikor a maradandó és nem javítható elváltozások a rendszeres nőgyógyászati vizsgálatokkal biztosan és kétségtelenül kimutathatók.

A nők kankós fertőzésének az esetek többségében meddőség a következménye. A meddőség kérdése természetesen a házasság első éveiben alig kerül szóba, alig okoz panaszt, sőt a fiatal házaspárak igen gyakran egyenesen örülnek annak, hogy még nincs gyermekük, hogy még szabadon élhetnek s nem terheli anyagi költségvetésüket semmi olyan kiadás, mely a gyermekneveléssel együttjár. Ez a helyzet azonban csak az első években van így. Lassan előtérbe kerül az asszonynak *gyermek utáni vágya*. Először rendszerint csak titokban keresi fel a nőorvost s résztelli bevallani, hogy barátnőitől már sok eredménytelen tanácsot kapott, de ezekről férjének nem beszélt.

Míg az asszonynál jóval korábban lép fel az a titkos vágy, hogy gyermeket szeretne, a férjnél rendszerint csak később, a jövedelem gyarapodásával kerül előtérbe ez az érzés. Sajnos a férjek ezen a téren is követelőbbek; míg az asszony

csak titokban vágyik a barátnőjénél látott gagyogó kisgyermek után, addig a férj rendszerint hangosan követeli a gyermeket s pillanatig sem gondol arra, hogy feleségének meddőségéért csupán és kizárólag őt terheli felelősség. Ilyen esetekben már a férj az, ki feleségét nőorvoshoz viszi s aki e vizsgálatok kapcsán mindig külön hangsúlyozza saját egészségét. Egyesek nem ártatlankodnak a szegény szenvedő és meggyötört asszonyhoz még azt is hozzávágni, hogy bennük nem lehet semmi hiba, mert biztos tudomásuk van arról, hogy más asszonytól született már gyermekük. Képzeljétek el e szerencsétlen asszonyok helyzetét és sorsát! Szinte megvádolják őket; az anyós rendszerint állandó szemrehányásokat tesz, hogy nem ismeri kötelességét, hogy nem tesz eleget a család kívánságának, hogy a gyermektől tartózkodik s a fogamzás meggátlását férjével nem törődve kizárólag saját kényelmére teszi. Hány és hány esetben fordul elő a férj közelebbi megvizsgálásakor kiderülő megtermékenyítőképtelenség. Hány esetben halljuk a férjjel kapcsolatos négy szemközti beszélgetés során, hogy legényéletében húgycsőfolyása volt s ezen ártatlannak tartott betegsége következtében heréi is „kissé megduzzadtak”, ami végeredményképen termékenyítőképességének teljes megszűnéséhez vezetett.

Annak ellenére, hogy a férj igen sokszor érzi

bűnösségét, az egész család mégis a ferde szemmel nézett, megalázott asszonyt vádolja meddőségével akkor, mikor a szerencsétlen teremtés meddőségének okát, illetőleg az ezt előidéző fertőző nemibetegséget férjének köszönheti.

A kevésbbé felvilágosult nők gyakran szinte szórtlanul túrik betegségük első tüneteit, mert tapasztalatlanságukban azt hiszik, hogy folyásuk hozzátartozik a házaselet következményeihez. A magasabb műveltségűek, a felvilágosodottabb asszonyok egyrésze azonban szakorvoshoz fordul, ki azután közvetlenül állapíthatja meg a friss fertőzés kórokozóját. Képzeljétek el a hatást és azt az összetört lelkivilágot, melyet e betegség megállapításának közlése kivált! Nem egy asszony szinte megszegyenülve távozik az orvosi rendelőből s a legnagyobb megpróbáltatások elé kerül, mert a férj természetesen a legtöbb esetben tagadja betegségét.

Vannak, kik valóban abban a tudatban nőszülnek meg, hogy egészségesek, mert korábbi „bajukat” megvizsgáltatták s azt a megnyugtató választ kapták, hogy nyugodtan megneőszülhetnek. Sajnos, e betegség teljes kigyógyulásának megállapítása korántsem ilyen egyszerű s a leggondosabb gyakori ellenőrző görcsövi vizsgálattal, megfelelő provokáló eljárások után dönthető csak el a fertőzőképesség megállapítása.

A házasság előtti lelkiismeretes, pontos orvosi

vizsgálat minden házasulandó részére elengedhetetlenül szükséges és fontos. Ennek súlyát átérzve több nyugati ország példájára nálunk is törvényileg kötelezték a házasulandókat a nősülés előtti orvosi vizsgálatra. E vizsgálatoknak természetesen nemcsak a nemibetegségekre, hanem az egész szervezetre ki kell terjedniök. Különösen a gümőkór jön szóba. Sajnos, hazánkban e betegség rendkívül elterjedt s nem hangsúlyozhatom eléggé az e téren szükséges óvatosságot. Elengedhetetlenül szükséges, hogy a házasságkötés előtt mindkét fél azonos módon a legrészletesebben kivizsgáltassék. Ugyancsak e törvény foglalja magába mindazokat a rendelkezéseket és intézkedéseket, melyek a fertőző nemibetegségek gyógyítását célozzák. A törvény kötelezővé teszi a gümőkóros megbetegedésnek és fertőző nemibetegségeknek bejelentését s a betegek kezelésében odáig megy, hogy lehetővé teszi az intézeti kényszerkezelést mindazok részére, akik bajukat eltitkolni igyekeznek vagy a kezelés alól kivonják magukat.

Mint nőorvos, még egy kérdésre szeretnék kitérni.

Ha a jövőben megnősültek, *ne tartózkodjatok a gyermektől.* Közismert, hogy a fiatal házások kisebb jövedelmükre hivatkozva mindent elkövetnek az első években a gyermekáldás elkerülésére, s ha ez mégis bekövetkezett, úgy a ter-

hességet igen sok esetben megszakíttatják. Meg kell állnom e pontnál, mert szinte csodálatos, hogy fiatal házások mennyire kevésbé vannak tájékozódva arról, hogy e beavatkozás mily mértékben veszélyes s mennyire nem közömbös a fiatal nő életére és további sorsára. A fiatal asszonyok a barátnőktől kapott tanácsok alapján abban a hitben élnek, hogy *a terhesség megszakítása* kicsiny és veszélytelen beavatkozás, amelytől nem kell félniök, nem kell tartaniok. Sajnos ugyanígy, vagy talán még tájékoztatlanabbak a férfiak, pedig ha tudnák, hogy mennyi baj, mennyi betegség, úgynevezett „ártatlan” petefészekgyulladás származik e beavatkozásokkal kapcsolatban! Hány asszony esik első házaseveiben a terhességet megszakító lelketlen és lelkiismeretlen beavatkozások áldozatává! Mert ne gondoljátok, hogy ezek a bűnös műtétek olyan egyszerűek, mint ez a köztudatban él s ne gondoljátok, hogy ebben mindig az asszony hibás. Az esetek többségében az iniciativa a férfiaktól, a férjektől indul ki, akik a legtöbb esetben nem tudják, hogy felelőségüket milyen veszélynek teszik ki a terhesség megszakíttatása következtében.

A méhen belül fejlődő védtelen emberpalánta elpusztítása emberölésnek, gyermekgyilkosságnak tekinthető, mely a katolikus vallásnak, de államnak törvényeibe is ütközik s amelyet — ne

feledjétek el soha — az Isten sem hagy megtorlatlanul.

Hány és hány asszony válik e beavatkozások következtében komoly beteggé s hány asszony veszíti életét az ilyen meggondolatlan lépés miatt! A művi vetélés azért terjedt el a társadalom köztudatában mint kicsiny és veszélytelen beavatkozás, mert azok, akik a tiltott műtét következtében betegek lettek, nem beszélnek bajukról; vagy, mert a tiltott beavatkozást mint büntetendő cselekményt nem vallják be, vagy mert a halálos szövődmény miatt örökre néma maradt ajkuk.

Ha módotok és a lehetőség megengedi, úgy *korán és ne túl későn nőszüljétek*. Sokszor hallhatjátok ma, hogy az idősebbek nehezebben értik meg a fiatalokat, mert a korkülönbség miatt nem tudják magukat beleélni a fiatalság gondolatkörébe. Ne feledjétek el, hogy ez a nézet a szorosabb családi élet kereteiben ütközik ki leginkább. Ha az első gyermek világrajövetelekor az apa már 40 éves, vagy még több, úgy már a nagyszülők korába jutott, mikor gyermeke 20 éves lesz s amikor legerősebben kellene fognia a fiát. Eltekintve attól, hogy ebben a korban már valahogy elvész az a természetes megérzés, hogy miként nevelje gyermekét helyesen, mindinkább előtérbe kerül a korkülönbség alapján az a nézetbeli eltérés, mely a fiatalokat az öregektől elválasztja. Szinte természetes, hogy az ilyen idős apa alig

érti meg a fiatalok nézeteit s bizony ritkán fordul elő az a lehetőség, hogy az ilyen nagy korkülönbséget mutató két generáció között meglegyen az a harmónia és megértés, amelyet a kisebb korkülönbség rendszerint játszva hidal át.

Ha pedig eljutottatok odáig, hogy megnősültök, *ne legyetek az egyke hivei!* Sajnos, ez a mai időkben épp a középosztályban divó helytelen nézet sok káros következménnyel jár. Nézzetek szét ismerőseitek között s láthatjátok, hogy a testvér nélkül, játszópajtás nélkül felnevelt gyermek csak ritkán állja meg helyét az életben, mert mint egyetlen gyermek, neveltetése kapcsán vagy túlszigorúan fogták, vagy elkényeztették. Bármelyik áll is fenn, ritka kivételtől eltekintve mindkettő hibás eredményhez vezet.

A középosztály leggyakoribb mentegető magyarázata az, hogy a szülők kisebb jövedelmükre hivatkozva nem kívánnak több gyermeket, mert úgy vélik, hogy az egyetlen gyermek is olyan anyagi megterhelést jelent, amelyet jövedelmükből csak nehezen fedezhetnek. E hibás nézetnek indító alapja az, hogy az egyetlen gyermeket olyan módon akarják nevelni, hogy lényegesen nagyobb műveltséget kapjon, mint a szülők. Ez a felfogás helytelen. *Nagyszüleinknek sem volt kezdő éveikben több jövedelmük, mint a mostani ifjúságnak, mégis több gyermeket neveltek fel s annak ellenére, hogy egy gyermekre lényegesen*

kevesebb jutott, mégis tisztességes, becsületes emberekkel neveltek gyermekeikből, kik az életben kétségtelenül jobban állották meg helyüket, mint a mai túlnevelt, tanulmányokkal minden irányban túltömött, túlszigorúan fogott, — vagy elkényeztetett és kevéssé az életre nevelt gyermekek.

Végül ne feledjétek el, hogy amint a jó Isten adja, úgy el is veheti a gyermeket. Hányszor láthatjátok, hogy az egyetlen gyermek betegsége, életveszedelme milyen megpróbáltatásoknak teszi ki a szülőket s hányszor látjuk mi nőorvosok, hogy az egyetlen gyermek elvesztése mennyire súlyos lelki megrázkódtatásokhoz, katasztrófákhoz vezet. Ilyen esetben a későbbi korban, számos művi vetelés után már korántsem lehet újabb terhességre, újabb gyermekre számítani, mert az előző méhüri beavatkozások számával arányban rohamosan emelkedik a meddőség bekövetkezésének lehetősége.

Kedves Barátaim! Fogadjátok tanácsaimat úgy, mint idősebb jóbarátét, mint az öregebb testvér figyelmeztetését. A jövőben sok irányban merülhet fel előttetek olyan kérdés, melyre helyes választ csak szakembertől kaphattok. Ha végignézték az előző generációnak, az idősebb kollegistáknak névsorán, úgy mindig megtalálhatjátok azt, kihez különböző bajaitok kapcsán bizalommal fordulhattok. Ne szégyeljétek magatokat — bármi-

lyen kényes legyen is a kérdés —, hanem fordulatok azokhoz az idősebb testvérekhez, kiknek szakképzettsége, nagyobb gyakorlati élettapasztalata mindig testvéri együttérzéssel és meleg baráti szeretettel áll nyitva részetekre. A ti egészségtek nemzeti érték! A ti leendő családotok a magyar jövő alapja. A ti gyermekeitek hordozzák egy emberöltő múlva a magyar történelmet! És tiszta ifjúságtokért, az evangélium törvénye szerint kötött házasságtokért és a házasesetben az Isten szolgálatát jelentő gyermekáldásért az örök boldogság felelősségével feleltetek Isten előtt! Úgy éljete, hogy kiálljátok majd ítéletét!

Az Úr szemével . . .

Dr. Marczell Mihály.

Az én feladatom egyszerűen az, hogy hangot adjak az élet kérdését illetőleg Krisztus elgondolásán alapuló egyházi tanításnak. Így azután nagy szintézisbe olvad majd az a sok tény, elmélet és magyarázat, amely a nemiélet kérdése körül szélesen hullámozik. Mindezekből már eleve következik, hogy egyszerű hangszóróvá szerényedem, akit csak az a feladat köt, hogy csendítse meg az evangéliumi gondolatot . . . Annál kevésbé lehetek több, mert ha erre a helyre nézek (Prohászka szobra!), ahol az „Úr dalkoká”-nak utolsó dalt zengő faragott alakját látom, akkor megcsillan előttem az az intuitíven látott szent igazság, amely szerint csak az Úr ígéinek letétjében található fel az élet nagy rejtélyeinek megoldása.

Előadásom *összefogó címét* így rajzolhatnám elétek: „Nézni Isten szemével!” De a nagy általános tételt csak arra szűkítem, hogy az élet nagy kérdését, a nemiélet problémáját akarom Isten kinyilatkoztatása alapján beállítani.

*

Bevezetésül csak ennyit mondok: lehet a dolgokat nézni *felületben* és *gyökérzetben*. A felület-

szemlélőkről azt mondják, hogy azok **csak a külső** élrájzokat látják, az élet egyes változó jelenségeit észlelik. A másik típus a gyökérzet felé haladó, a mélységkutató, kérdéssé teszi a honnan?-t és miért?-et és ezek vizsgálása után próbál feleletet adni a természet kódos kérdéseire. Az egyik néző — itt már a vizsgálat tárgyát a nemieleltre korlátozom — a felszínes ember, a köznapi, aki az élet folyását látja ugyan, sőt jelenségeit fotólemezre fel is veszi, de az egyszerű tudomásvételen kívül semmit sem törődik vele. Moziként szemlél mindent és az élet finom perdülését vagy eleven sodrú előretörését egyszerű vetítéssel a fehér vászonra juttatja . . . A másik, a Freud-féle tudományos típus azt mondja: minden kérdésnek és különösen a nemielelet kérdéseinek gyökérzetét és értelmét a biológia vonalán kell keresni és megtalálni. Ez a meghirdetés nem ok nélkül kacérkodik a tudomány valamelyes színezetével, de ez önmagának adományozott *mélységkutató* jelzővel a dicsekvés területére merészkedik. Elbizakodottságában szinte centiméterre méri le, hogy meddig terjed az élet anyagi gyökérzete és naivitásában azt hiszi, hogy a mirigyrendszer felfedezésével és a hormonáramlás élettani-lélektani összefüggéseinek rendszeresítésével a maga teljességében fogta meg az élet gyökérzetét.

A kérdés azonban sokkal mélyebben járó és kihatásaiban is nagyobb jelentőségű. Itt nem egy-

szerű élettani és lélektani funkciók ismeretéről van szó. A valóságos kérdések kérdése ez: *van-e ennek a bontakozó embervilágnak olyan mindent átfogó szintézise, — van-e szent eredete, átlogó cél-elgondolása, van-e célratörő, lüktető energiatörése —, amely az egész jelen és jövő életet szolgáló életjelenségeket szerves, szent egységbe zárja?*

Bizonyítandó feleletemet így fogom össze: az emberi élet a maga nagyszerűségében két irányú kiteljesülés felé törő szintetikus ütemezés. Az első: az egyéni élet küzdelmes kiteljesülése és a második: a jövő élet kiteljesítésének szorgalmazása. Ennek a kiteljesülés vágyának eredetét a Teremtő Isten erejében, célját az Élet Urának meghatározó elgondolásában, segítő erejét pedig ugyancsak az Atya természetes és természetfeletti adományaiban lehet feltalálni.

Ha e két szempont szerint értékelem az emberi életet, akkor mindjárt látom azt, hogy az érosz világának megközelítésekor az élet legszentebb szentélyének kapujánál állok. A régi regnumi atyák egyik jelese, Nagy Lajos azt mondta: Óvatosan kell közeledni az érosz birodalmához. Ez az ételszentély olyan titokzatos világ, amelynek szentséges misztikumában a külső ember — még nevelő vagy pap is — nem több, mint a szent palota kapuőrse, kire csak az a hivatás vár, hogy az életvarázs kastélyának kapuit tárja az

Isten hivatottjai előtt. Ők a hivatás erejével áldva, Isten törvényei szerint élve az élet szolgálatában áldozatos munkásokká szegődnek . . .

a) Ez az elgondolás reávezet bennünket első megállapításunkra, amely az emberi életet a fejlődő dinamizmus vonalára állítja. Így azután megállapítható az a tétel, amely szerint a jövő élet-szolgálat érdekében fejlődő emberélet a fejlődő energiák sodrát mutatja. Ez pedig azt jelenti, hogy *a testi és lelki kifejlődésnek teljessége az élet hosszú évtizedein keresztül tud csak kiteljesülni.* Valójában tehát azt az értelmet tárja elénk, hogy a nemiélet ütemes fejlődésének kérdésében az Isten szent törvényének intézkedésével állunk szemben. *Az eget világából nem úgy küldettünk, mint az élet befejezettjei.* Minden ember csecsemőből fejlődik és a fejlődésnek a vonalán dübörgően erős dinamika viszi előre az embert a testi és — vele parallel — lelki kiteljesülés vonalán.

A gyerekeMBER világa azt a gondolkört, amelyet az érosz birodalmának mondunk, nem ismeri. Az emberek egyetemességének történelme és az egyed életvizsgálata meggyőz arról is, hogy az érosz világára a szemérem köntösét vonja a Mindenható. Épp ezért naiv magyarázat az, amely szerint „a természetes nevelés” hívei csupán belénk nevelt járuléknak tartják a szeméremérzést.

Az emberi élet vizsgálatánál megfigyelhetjük, hogy az élet kezdetén bizonyos ködös elzárkózott-

ság, visszahúzódottság mutatkozik. De ez a csendes figyelemelkerülés nem marad állandó, hanem a természet törvénye a felserdülés korában erős érdeklődést ébreszt a fejlődő emberben. Az ember azonban könnyen azt hinné, hogy az érosz a fejlődés lüktető ütemét csak testi vonalon diktálja. Pedig tévedés. A gyerek világában sok a báj, kedvesség, szépség és kedély. A serdülő korban nagy a veszteség e tekintetben; kiverődik a kamaszság durvultsága, majd a további fejlődési korban ismét elcsendesül a serdült ifjúban vagy nőben a lelki zavar. Kifejlődik a lelki felelősség és munkavállalás hivatottsága — férfiben és nőben egyaránt. Az igazság az, hogy az ember, aki a kamaszkor világában szinte mereven kikívánczolt az életbe, az a felfejlődő korban — a *kiteljesülés* előtt állva — kiforrott férfivá vagy nővé izmosodik.

De a test fejlődésvonala mellett erősen hangsúlyozandó, hogy az érosz ütemének jelentkezése és fejlődése a lelki energiák kibontakozását is követeli. Minden arra hívja fel a figyelmet, hogy az Isten tervében *isteni követként* jelentkezik az az érzéshullám, életütem, amelyet a szexualitás nagy keretébe zárunk.

Itt pedig arra kell gondolni, hogy Isten tervében *minden* ősi elem a boldog és nagyobb életcél kiteljesülését szolgálja. A gyerekvilágban a játékos kisfiú megveti a leányt, mert a leányt kisebb-

nek, gyengébbnek tudja. Az ő magasabbra értékelt energiájának és fölényének tudatában nagy-nak tartja magát és csak *a testi erőt* értékeli. Mikor azonban élete felfejlődik és *az élet közösségének szentségét megsejti*, akkor érdeklődése már odahajlik *a másik* nem felé. Az igazság az, hogy ilyenkor már megjelent életében az az isteni követ, aki *a kiteljesülő élet vonalán* minden életmozdulatot a jövőt szolgáló életre akar áthangolni.

Az evangéliumra gondolva nem szabad feledni, hogy — a concupiscentia ordinatával szemben — *a lékevesztett szenvedély* nem a helyes fejlődés útja, hanem gátszakadást okozó erőjelentkezés. *Hedonista* senkivé válik az az ember, kinek az életében az élvezet mindennel felér; mindent áruba bocsátó az, aki a kemény harccal szemben azt hirdeti, hogy érzéki hullámai kiélvezése értékesebb, mint az élet teljességére törő ember önfegyelmező és életkincset őrző erőfeszítése.

Ki *a teljes ember*? Az, aki elmondhatja magáról, hogy ami az egyén testi és szellemi összhangját és teljes tartalmát adja, az a testi-lelki érték érintetlen formában — minden olyan gondolattal és ösztönnel szemben — *tisztultan és egészen* maradt a jövő élet szolgálatára.

A nehéz világháborús évek után, 1920 táján, sokszor hangsúlyoztuk e helyen, hogy: „vártát állunk”. Akkor e ház tagjai is *valóságos vártát*

álltak, mert katonai, tiszti őrséget álltak. Kellett és lehetett vártát állni — *fegyverrel*. Ez kemény férfiasság, hősség és becsület volt és marad. De vártát állni *az élet szent mezején* olyan emberi és isteni erő egybefonódása, mely az élethullámok összefogását, az élet nagy szintézisének megvalósítását jelenti. Az a mélyen járó igazság, hogy Istentől jött gondolatok, tervek ezek. Olyan fénycsóvát szóró megvillanások, amelyek a magasságok felé lendítik az ember szellemét.

Ez a magasságok felé irányuló megvillanás arra hangol, hogy a testi természetben jelentkező erőket egyéniségünk teljességét szolgáló szent hatalmaknak értékelem. Ha valakit lágy, ösztönös hullámok langyos íze és emberi idegzetet ajzó izgalom kielégít, az valójában a tékozló fiú sertés-vályújához alázódik. Az életerő ilyen *leértéklése* valójában *éretlen erők* elfecsérlése. Aratást nem rendelhetünk el, mikor még zöld a gabonaszár; ilyen kaszálás pusztulást jelentene, mert még a növekvő élet termései virágban rejtőzködnék. Az élet számára olyan megerősödött férfit és nőt akar az Isten, aki az Ő tervét segíti elő. Ezt a tervet pedig akkor teljesíti, amikor szent tisztelettel áll meg az érosz világa előtt és élete kiteljesülésének szolgálatába állítja minden erőfeszítését.

b) Az emberi élet teljességét szolgáló nemielet ösztönhulláma másik nagy üteme a kiteljesült egyéniséget a *jövő életben való megszokszorozá-*

sára akarja reáhangolni. Isten szent terve ez: „Sokasodjatok és szaporodjatok, töltsétek be a földet...” Az Írás szava hallatára, az emberi élet alapütemét vizsgálva reáélmélünk, hogy a természet is állandóan azt hangoztatja, hogy szent ihlettel *tovább kell vinni az életet*, dolgozni kell a jövő életért és félni kell az egyéni megsemmisülés rémétől. Ez pedig olyan értelemben is értelmezhető, hogy egyrészt a tudatos életfennmaradás az ember igénye, de másrészt az emberi egyéniség megsokszorozásának feladata jelenik meg a jövő nemzedékben. Ebből az emelkedett életcélból már kivillan az a tény, hogy — a söröskancsók és kéjelgő kiélés helyett — az egyéni kiteljesült életet és az utódokban is fennmaradó életet kell szolgálni. Ez pedig azt jelenti, hogy amit nekem Isten az élet felfejlesztése érdekében adott, azokat az értékeket az új élet szülésére fordítsam. *Az egyéniség megsokszorozódása tehát — a második életcél*

Nem szabadna azonban arra a durva síkra siklanunk, hogy embertenyésztő központtá silányítsuk le a világot. A világ Teremtője az Úr szent házának népesítőivé nemesített bennünket. Ha a sok részletkérdésnek nagy szintézisét keresem, akkor az a gondolat érdekel, vajon megtalálom-e ezt a nagyszerű Isten-tervet *saját életemben?*

Erre a nagy kérdésre pedig akkor cseng valóságos dallammal a felelet, ha felébred bennetek

a jövő, a szent apaság érzése és megsejtitek egyetlen egy tisztult női pszichében, hogy ő lesz gyermeketek édesanyja... Ezt az életmuzsikát szerelem jelentkezésének is mondják; mi azonban az életkiteljesülés Úr küldötte szent követének hirdetjük.

Amikor évekkel ezelőtt igazgató-atyaként jártam a szobákban, akkor — ha az asztal felett *egyetlen* tiszta tekintetű leányképet láttam — virágot tűztem az eszményi kép alá... Utam után mindig bekopogtatott hozzám a szoba gazdája... lélekben hálakézcsókkal és ajkán ezzel a muzsikáló melódiával: a menyasszonyom... Ez pedig azért volt és van ma is így, mert a férfiember életében nincs szentebb és nemesebb, mint az az ébredés, amely rádöbbsenti őt arra a szent jövőre, amelyből kizsendül a jövő élet szolgálat. Ez pedig röviden így fogható egységes mondattá: *saját egyéniségem kidolgozása után a jövő élet szolgálatára vár reám!* Hogy ez az idő mikor köszönt be, azt saját életünkön is meg lehet figyelni. Amíg az életösztön csak ábrándozó elmerengést okoz, amíg az elmerengésből langyos érzésvágyak és elpuhulás származik, addig csak ösztönrezgésekkel van dolgunk. Az igazi életszolgálat idejének ébredése akkor köszöntött be, amidőn ez az érzéshullám *visszaható erővel* tanulásra, erőfeszítésre feszülő energiákat fakaszt!... A felületes szerelmes nem tanul, a jövőre készülő áldozato-

san dolgozik! Az egyiknek teljes erővel gátat kell emelni, mert érzéki hedonizmusba sodor, a másikat szeretettel kell köszönteni, mert Isten szent követe jelentkezik benne.

Nem egy embert róttam, intettem „nemdolgozása” miatt. De mikor megjelent a falon az egyetlen kép, akkor a szoba bezárult s ott komoly munka, erőfeszítés vette kezdetét. A regeneráló erő akkor indul meg az ember lelkében, amikor már ráésszél arra, hogy életének nagy és szent elhivatottsága van; amikor kihal az az alacsony-lelkűség, amely jellemző a kamaszkor éveire, és kiforr a másik, a komolyabb, a szentebb, a férfihez méltóbb elgondolás a gyengéd nemmel kapcsolatban. Ez a felmagasztosítás egyetemlegesen szent és a magyar emberben ősi. A magyar lélekben, kedves fiaim, van *édesanya*, van *feleség*, *hitves*, *menyasszony*, van *jegyves* és *húgom*, *néném*, de *nők* — csak a dobutcai nyelvjárásban vannak...

Hogy pedig ezek a lélekmélységek hová torokollanak, azt az élet felsőbbrendű hullámsodra mutatja. Amikor a férfi önönéletének tudatos kiteljesülésén dolgozik, akkor már — előrevetett szemmel — jövőendő gyermekének életében akarja kivirágoztatni. Igen, kivirágoztatni önönéletének minden szépségét és értékét — a következő nemzedék szebb, jobb életében!... Én nagyon jól tudom, hogy ehhez a magasabbrendű

krisztusi gondolathoz *Isten különös kegyelme szükséges*. Ez a ház, a Szent Imre kollégium épülete azért áll, hogy megadja ezt a kegyelmet... Bízgatok, hogy meg is adhatja, hisz Krisztussal egy fedél alatt vagyunk!...

A Ti direktorotok, amikor prefektusom volt, a Kollégium ifjainak tartott bevezető beszédét azzal kezdte, hogy ennek a háznak a szintjét az utca színvonalától 7—8 lépcsőfokkal magasabbra emelték. *Sziget* ez — a köznapi élet hullámtengerében! Erre a szigetre azért építették az ifjúság palotáját, hogy ide jöjjenek azok, akik gyengék vagy fáradtak és ide hozzák azt is, aki lélekben halott... Legyen ez a ház a fáradt zarándok pihenője, az útszéli vakok és az élet „naimi ifjai”-nak az Úrral találkozó szent területe... Itt megtisztulhat a lélek, itt feltámadhat a lelki halott, mert az ember Krisztus testét veszi sarjadást hozó lélekerőnek. Akinek a lelkében megjelenik ez az erő, az érzi, hogy küzdelmes módon tisztává neveli őt az evangéliumi Mester. Ennek a nevelésnek azután első lépése az éroszról alkotott szent gondolkodás, a második állomása az elhivatottság áldozatos megkedvelése és a betetőzése pedig — a valóságos tiszta ifjú, majd családi élet igaz szentsége... Így azután elsilányul lelki szemetek előtt a pusztá biológiai mirigy-hormon elmélet és ködössé sötétedik a Freud-féle „nevelőirányzat” is.

Drága, szent testetek eszközzé egyszerűsül — a teljes élet szolgálatában!

Befejezésül végső mondatként ezt szögezem le: érosz — az életszolgálatizzító szent erő; érosz — a jövő életet eredeztető erőhullám! Ezt értsétek és ezt szeressétek! Ha ez erőre kap bennetek, akkor erős, tiszta és szent lesz a jövő magyar nemzedék is!

FÜGGELÉK.

„Nemi erkölcs és a magyar jövő.”

Sűrűsödő ifjúsági tömegek gyülekeznek a Pázmány Péter Tudományegyetem előtt. Rajokban jönnek minden utcából, megsűrülnek és sodródnak, tolonganak a hatalmas érckapu felé. Bent zsúfolt az aula. Ember ember hátán nyomakodik, a később érkezők hiába iparkodnának befelé; legalább annyi ifjú szorult ki az egyetemről, mint amennyi helyet kapott odabent. Izgatott mormogás, egy feszülten várakozó tömeg nehéz léleketvétele.

Mi ez? Tüntetés készül? Kezdődik újra a forradalmi idők nyugtalansága?

Tüntetés készül. Olyan mély és olyan óriási arányú tüntetés, amilyenre kevés példa volt eddig az egyetem életében.

Forradalom készül. Olyan konstruktív, és olyan nagyot-akaráó forradalom, amelyen keresztül ez a lelkes ifjúság megmentheti Magyarországot.

Tüntetés a tiszta erkölcs, a tiszta családi élet mellett. Az egészséges ifjúság forradalma a rontás, betegség, nemzetsorvasztó szexuális erköcs-telenség uralma ellen. Az egyetemi ifjúság régen volt olyan nagy és imponáló, mint amikor az Úrnak 1943-ik esztendejében felemelte férfiszavát a VI. parancs védelmében.

A „Magyar Katolikus Orvosok Szent Lukács Egyesülete” és az „Evangéliumi Orvosszövetség” 1943 március 1., 2. és 3-án *szexuáletikai előadás-sorozatot* rendezett az egyetemek férfiifjúsága számára. Ha az ifjúság is úgy akarja, akkor ez az ankét korszakot alkotó eseménnyé magasodik a magyar nemzet történetében. Ha az ifjúság úgy akarja...

Március 1-én, hétfőn délután félhatkor nyitotta meg az ankétot *dr. Gyürky Tibor* tisztifőorvos-helyettes az ifjúsággal zsúfolva tömött kupola-teremben, ahol a vendégek soraiban egyetemi tanárokat, pedagógusokat, magasrangú papokat is láttunk. A megnyitóbeszéd megadta az eljövendő előadások alaphangját: a magyar nemzet jövője a keresztény magyar családok tiszta erkölcsi voltán alapszik.

Az első előadó, *Bárány (Hermann) János dr.* egyetemi magántanár a házasság válságáról beszélt. Tulajdonképpen nem a házasság intézménye, hanem a modern ember egész erkölcsi és szellemi világa került válságba. A házasság intézménye igazi céljának elhomályosulásával és háttérbe szorulásával előtérbe jutottak a fajfenntartási ösztön zabolátlan erői s velük a meghamisított szerelem és a felelőtlen nemi kielégülés.

Az előadáshoz *dr. Reök Iván* kórházi nőorvos és *dr. Balogh Zoltán* főorvos szóltak hozzá.

A második előadó, *dr. Lesskó Jenő* kórházi

főorvos, az ifjúság tiszta életét és erkölcsseit veszélyeztető tényezőkről szolt. A társadalom megmentésére és a nemzet jövője érdekében hatalmas tömörüléssel fogjon össze az ifjúság és teremtsen meg a VI. parancs tiszta világát.

Hozzászólta: *Bilkei Pap Zoltán dr.* iskolaorvos és *Polonyi Béla dr.* főorvos, aki a prostitúció súlyos kérdéseit tárgyalta.

A második nap első előadója *vitész dr. Csia Sándor* e. ü. főtanácsos, MÁV ig. főorvos. Témája: „A helytelen nemi élet hatása az egyén és a faj fejlődésére”. A rontott házasságok olyan megdöbbentő problémáin vezette végig a hallgatókat hogy elállt a lélekzetünk tőle.

Hozzászólók: *dr. Kövesligethy Iván* egyet. m. tanár, aki a tiszta erkölcs felelősségét a nemzet életében mutatta meg, és *dr. Réthy Zoltán* tb. járási-tisztiorvos. Alapgondolata: a gyermekáldás nemzeti érdek; az egyéni érdeket, vágyat és ösztönös életet alá kell rendelnünk a közösség érdekeinek.

Második előadó *dr. Kiss Ferenc* egyet. ny. r. tanár, orvoskari dékán: „Az önmegtartóztató élet testi és lelki következményei”-ről. Kemény, tiszta élet a házasságig; a későbbi boldog házaselet biztosítéka; a sok felbomló házasság nagy százaléka az ifjúság magáról-feledkezett korai nemi életét vádolja.

Hozzászólók: *dr. Bayer Emil* alagi községi orvos

a tiszta és erős ifjú ideálját festette; *dr. Patlinszky István* orvos-százados Krisztus keresztjének hordozását ajánlotta az önmegtartóztatásért való nemes küzdelemben, mert aki ezt nem hajlandó hordozni, a nemibajok formájában sokkal súlyosabb keresztet kap az élettől.

A második nap előadásai végén a *Katolikus Diákszövetség* küldöttje olvasta fel a katolikus ifjúság memorandumát, amely a gyermekáldás védelmét és biztosítását követelte a kormánytól.

A harmadik nap *dr. Szirtes Gyula* szfőv. ideg-beteggondozó intézeti főorvos előadásával kezdődött, aki a Freud-féle lélekelemzés túlzásait és hibáit állította pellengérre.

Hozzászóltak: *dr. Merétey Sándor* kórházi főorvos, a nemi felvilágosítás súlyos kérdéséről, és *dr. Horánszky Nándor* ideg-beteggondozó orvos, aki a pszichoanalízis gyakorlatának a serdülőkorú ifjúságra való rontó hatását emelte ki.

Ezután *dr. Mészáros Károly* egyet. m.-tanár, főorvos tartott előadást „A gyógyulás útja: egészséges diákközvélemény a keresztény etika alapján” címmel. Etikai alapon fogta össze a háromnapos ankét eddigi előadásain elhangzottakat.

Hozzászólt *dr. Batiz Dénes* OTI orvostitkár, az ifjúság öntudatos állásfoglalásáról a tisztaság kérdésében, amely sem az ifjúságnak akaratgyengébb rétegeiben, sem magában a nagy társadalomban nem tévesztené el hatását.

Az utolsó hozzászóló *dr. Margittay Sándor* belgyógyász volt, aki Te Deum-os hálaadás után az új márciusi ifjúság konstruktív forradalmát ünnepelte. Befejezésül ő terjesztette elő a Magyar Katolikus Orvosok Szent Lukács Egyesülete és a Magyar Evangéliumi Orvosszövetség fogalmazta memorandumot, amely a magyar orvosoknak és a magyar ifjúságnak kívánságait 10 pontban összefoglalva tárja az illetékes körök elé.

Tomboló, tüntető helyeslés fogadta és szentesítette ezt a keményhangú, komoly deklarációt, amelynek minden egyes pontját lelkesen tette magáévá az ifjúság.

Szép volt. Erős volt. Imponáló volt.

Akik ott voltak, azok lelkében megszilárdult a bizalom a magyar nemzet diadalmas jövőjében.

(Miután a háromnapos szexuáletikai ankét előadásai és hozzászólásai hamarosan könyvalakban jelennek meg, mi itt nem tértünk ki részletesebben az elhangzottakra. Magát a nagy tényt regisztráljuk nagy, komoly örömmel, hogy az Úrnak 1943-ik esztendejében a márciusi ifjúság hitvallást tett a „kemény parancs” mellett.)

A magyar orvosok és a magyar egyetemi ifjúság *10 pontos határozatot* fogadott el egyhangúlag, amelyben a „tisztá ifjúság!”, „tisztá szerelem!”, „tisztá házaselet!” hatalmas jelszavainak megvalósítását követelik a magyar életben.

Ezt a deklarációt a napilapok közlései alapján iktatjuk ide, miután ezzel sem akarunk elébe vágni a hivatalos szöveget közlő nagy beszámoló könyvnek.

„...Ezután a szónok felolvasta a 10 pontban foglalt deklarációt, amely többek közt a következőket tartalmazza:

1. A nemzetünk életében megnyilvánuló romlás és erőtlenség oka igen nagy részben a nemi erkölcs szabadossága, ami legfőképpen a következőkben mutatkozik: A nemiélet korai megkezdése, a késői, vagy elmaradó házasság, a házassági hűtlenség, a könnyelmű válás, a nemiéletnek a fajfenntartás szolgálatából való kivétele és öncéllá emelése, a nemibetegségek elterjedése, a születések számának végzetes zuhanása, erkölcs-telen szórakozások és divatok, hiányos és lagy-matag hatósági ellenőrzés. Éppen ezért a jobb és szebb jövő érdekében semmi sem látszik fontosabbnak és sürgősebbnek, minthogy a kormányzat, a törvényhozás, a társadalom és az Egyház az erkölcsileg fertőzött közvélemény ellenére is mindent elkövessenek annak érdekében, hogy a nemiélet minden vonatkozásában a krisztusi erkölcs jusson uralomra.

2. Az orvostudomány hosszú évtizedek óta változatlanul elfoglalt álláspontja szerint nincsen semmi olyan betegség, amely abból keletkezzék, hogy valaki ösztintén és fenntartás nélkül az önmegtartóztatás alapján akar megállni. (E pont

további részében ezt tényekkel is bebizonyítja a deklaráció, majd a továbbiakban ezeket mondja): Elítélünk minden olyan felfogást, amely akár óvszerek ajánlásával egybekötve, akár anélkül a házasság előtti, vagy házasságonkívüli nemi érintkezést egészségi okokból ajánlja, vagy akárcsak megengedhetőnek is tartja.

3. Sürgősen szükségesnek tartjuk, hogy a kormányzat és a törvényhozás gondoskodjék ennek a kérdésnek gyakorlatias megoldásáról, hogy milyen eszközökkel lehetne a nemileg érett ifjúság házasodását elősegíteni, ennek akadályait kiküszöbölni s azt a magyar faj számbeli és erőbeli gyarapodásának szempontjából annyira fontos körülményt lehetővé tenni, hogy a fiatal szülők sok gyermeket adhassanak a hazának. Követeljük, hogy a törvényhozásban és a vezető állásokban lehetőleg sokgyermekes családtyák foglaljanak helyet. Továbbiakban foglalkozik a deklarációnak ez a pontja az egyke leküzdésével és rámutat arra, hogy az egyke elleni küzdelmet minden arra alkalmas eszközzel legerőteljesebben folytatni kell. Majd a deklaráció a továbbiakban így folytatódik: Követeljük a magzatűzés erélyes üldözését, egyes nemzetgyilkos orvosok, gyógyszerészek, szülésznők és kuruzslók azonnali letartóztatását és rájuk az előre megfontolt szándékos emberölés törvénytörésének alkalmazását.

A fogamzást gátló szerek gyártását és terjesztését erőlyesen üldözendőnek tartjuk.

4. Szomorúan látjuk, hogy a házasságkötéseknél az érzékiség, a testi külső, vagy az anyagiasság játssza a legnagyobb szerepet, nem pedig Isten akaratának keresése, a jellemtulajdonságok megbecsülése. Szükségesnek tartjuk az ifjúságnak a házaseletre való nevelését, a házassági eskü szentségének hangsúlyozását, elítéljük a könnyelmű válásokat és újrnházasodásokat, sürgetjük a házasság tekintetében komoly társadalmi felfogás kialakulását és az ellenevétők társadalmi megbélyegzését. Az agglevények, a gyermektelek súlyos adóval segítsék elő mások gyermekeinek nevelését.

5. Ebben a pontban a deklaráció a visszacsatolt területek helyzetével foglalkozik.

6. Elítéljük és erőlyesen megrendszabályozandónak tartjuk az erkölcstelen szórakozásokat, az érzéki táncokat, a táncmulatságokon a félmezteleen öltözködést, a magyar nőkhöz méltatlan kendőzést, a férfiak közömbösségét vagy éppen bűnpártolását a női divatszeszély örületével szemben, a fővenyfürdőkben a nemek közös tartózkodását, a kirakatokban az érzékiséget izgató divatmodellek kiállítását, erkölcstelen könyvek, folyóiratok, képek, színdarabok stb. előállítását, terjesztését és eladását. A bírálatra illetékes ható-

sági szervek éberebb és erélyesebb eljárását sürgetjük.

7. Keresztény államban tűrhetetlennek tartjuk azt, hogy a nők testük árubabocsátására igazolványt kapjanak. Elítéljük a találkahelyek engedélyezését vagy megtűrését. A nemibetegségek terjedésének meggátlására követeljük a mindkét nembeli gyanús elemek erélyes és egyenlő ellenőrzését, az utcák és kávéházak megtisztítását. Szükségesnek tartjuk, hogy a jól ismert homoszexuális üzemekkel szemben hatóságaink erőteljesebben lépjenek fel, a fiatalkorúak elcsábításával és megrontásával szemben éberebb legyen az ellenőrzés és erélyesebb a megtorlás.

8. Károsnak tartjuk, hogy az ú. n. élvezeti mérgeket félrevezető hírveréssel terjesszék. Foglalkozik ez a pont továbbá a szeszes ital borzalmas pusztításával, majd a dohányzásról szólva rámutat arra, hogy a dohányzás az újabb kutatások szerint a női szervek zavarai révén a szaporodásra kedvezőtlenül hat. Fajegészségügyi szempontból nagyfontosságúnak tartja a deklaráció az alkoholmentes gyümölcsnedvek terjesztését.

9. Tiltakozunk olyan orvosok működése ellen, akik a nemi ideggyengeség állapotának túlzott irodalmi kiszínezésével képzelődővé, a házasságtól vonakodóvá teszik betegeiket, hogy aztán ezek hosszas gyógykezelése által maguknak nagy jövedelmet biztosítsanak. Tiltakozik a deklaráció

„a lélekelemző” orvosok olyan működése ellen, amellyel a keresztény nemi erkölcs alól betegeiket felmentik.

10. A deklaráció utolsó pontja szószerint a következőképpen hangzik: Végül hangsúlyozottan kijelentjük, hogy a nemi önuralom elsősorban nem a nemi felvilágosítás, hanem az akarat kérdése. Az akaraterő nevelésének, edzésének vannak természetes és természetfölötti eszközei. Természetes eszközök: az önmagunk iránti szigorúság, a józan, okos életmód, a rendszeres testgyakorlás és az ernyedetlen munka. A természetfölötti erőforrás a gyakorlati vallásosság, a lélek állandó telítése Krisztus eleven erejével...”

Az egyetemi ifjúság komoly hangot ütött meg, s nagy szót mondott ki. Olyan nagy szót, amelynek zengése évtizedekre megtermékenyíti a magyar jövőt. Ha nem marad pusztá szó, hanem igazán foganatja lesz a való életben.

: Ehhez kettő kell.

1. Az kell, hogy az ifjúság maga komolyan vegye azt, amit határozatában kimondott. *Ezt a deklarációt senki más élővé nem varázsolhatja, mint maga a főiskolák és egyetemek ifjúsága.* Hiszen a prostitúció jelentős százalékban öbelölük is él. Az óvszereknek ők is vásárlói voltak. A szerelemmel ők is játszanak. Az éjszakai mulatóhelyek közönségének soraiban közülük is

mindig találhatók voltak néhányan. Ők is látogatják a strandokat, a bálakat és tánclokálokat; ők is olvassák a színházi magazinokat, ők is udvarolnak a divatrontotta hölgyeknek. A kemény parancs válságában, a házasság válságában az egyetemi és főiskolás ifjúságnak egy könnyelmű és felelőtlen csoportja is súlyosan bűnös. A nemzetrontó hibák kiirtásában a bűnnel való határozott szembefordulással és ezután kemény, önmegtagadó étellel azoknak kell elsősorban közreműködniök, akik ezekben a hibákban eddig aktív tényezők voltak.

Ugyanakkor a tiszta és egészséges jövőért való nemzeti küzdelmet ennek az ifjúságnak kell majd vezetnie; az egyetemeket látogató fiatal magyar férfigárda tehát diákéveiben kemény önneveléssel kell hogy készüljön az eljövendő évek nagy feladataira. Ők lesznek az orvosok, a gyógyszerészek. Ők lesznek a vőlegények, férjek és édesapák. Ők lesznek a törvényhozók. Ők az eljövendő új magyar világ keresztény férfigárdája, aki azt fogja sugározni magából, amit ifjúsága éveit folyamán magába nevelt.

A mai idők elrontott erkölcsait sem drákói szigorú törvényekkel, sem népfegyelmező rendeletekkel nem fogjuk megjavítani. Itt az kell, hogy az ezernyi kísértés és bűnalkalom dacára előnyomuljon és fokozatosan elfoglalja a felelős helyeket egy új férfigárda, amely fiatalsága éveit

óta az Isten törvényei szerint tanult élni, és a viharzóna küzdelmeiben edződött meg az igazi tiszta életre. És egy nemzedék-váltás meghozza a tisztább és szebb magyar világot.

2. Az kell továbbá, hogy akik ott voltak ezen a szexuáletikai ankéten és lelkesen magukévá tették a memorandum minden egyes javaslatát, valamint a kívülrekedtek közül mindazok, akik szívvel-lélekkel ugyanezt vallják, oda is álljanak ezután a megálmodott és megkövetelt egészséges, tiszta élet védelmére. Kemény, követelő hangjuk legyen az egyetemen is, a leventében is, a katonai kiképzés idején is; a maguk akaratát reá tudják sugározni, s ha kell, kényszeríteni a magyar társaságra, a leányifjúságra, és a velük egyet nem értő fiú-ifjúságra is. Új közvélemény kell az egyetemeken: a tiszták és erősek uralkodó közvéleménye, amely elítéli az erkölcstelent, kitaszítja magából a prostitúció játékosát, kigolyózza a házasságtörőt és a nőcsábítót, megbélyegzi és bojkottálja mindazokat, akik a kemény parancsot tovább is meggyalázzák. Az ifjúsági egyesületek hozzanak kemény határozatokat, amelyekben a nemi erkölcs vonalán kemény feltételeket szabnak tagjaiknak és ne tűrjék maguk között többé az erkölcstelent. Messze túl a „fajgyalázás” törvényes szankcióin súlyos büntetések álljanak minden ifjún, aki csak szóbaáll is prostituálttal, vagy aki nemibetegséget szer-

zett, vagy aki a keresztény házasságtörvény ellen vétkezett. Amíg a nővel való nemi érintkezés a férfiasság próbájának számít, amíg a tiszta fiúkat kiröhögi az elrontottak kórusa, amíg öreg diákok gúnyos provokálással hívják bűnre a fiatalokat anélkül, hogy mindezt kegyetlen keményen megtorolja a tiszta erkölcs fölött éberén őrködő keményöklű ifjúság, addig az ünnepi deklarációk csak színes szó, pengő érc és zengő cimbalom... Amíg a nemi erkölcs elleni bűn nem jelent becsületvesztést; amíg az ifjúsági egyesületek el nem érik azt, hogy nem avatható doktorrá, vagy nem kaphat oklevelet a nemibajos, és az erkölcsileg züllött ifjú, akármilyen jól tanult is egyébként, addig bármilyen hangos is az egészséges lelkű ifjúság tiltakozása, az alvilág csak nevet rajta és tovább is kinyújtja csápjait úgy az elrontottak, mint a még romlatlanok felé.

Ha az ifjúság a maga körében ezt az egészséges reformot keresztülvitte, akkor komoly reménnyel foghat hozzá az egész magyar társadalom megújításához, megneveléséhez, fegyelembetöréséhez. Minden reformnak az az ereje, ha ott valósul először, ahonnan elkiáltották. Csak az olyan reform életképes, amely önmaga megjavításával kezdődik.

Az új öntudatra ébredt egyetemi ifjúság hangját hallottuk. Komoly megbecsüléssel, bizalommal várjuk most már a befelé megmutatkozó tetteket

is. Az 1943. évi márciusi ifjúság egészség- és tisztaság-forradalma tiszteletreméltó és sokat ígérő. Ha a megvalósításban ugyanaz a lendület és erő mutatkozik majd, akkor ezek a márciusi ifjak megmentették a nemzetet!

A mi jóságos Istenünk segítse győzelemre a nagyszerű törekvéseket és juttassa áldott eredményhez az ifjúság ideális forradalmát!

TARTALOM.

	Oldal
1. Bulkay Lajos: Előszó.	3
2. Dr. Lesskó Jenő: A nemi élet problémái.	5
3 Dr. Koszterszitz József: Sátán törvétese	30
4. Dr. v. Szatmáry Zoltán: A házasság Itélőszéke előtt.	52
5. Dr. Marczell Mihály: Az Úr szemével	72
„Nemi erkölcs és a magyar jövő”	84
